

ตัวแปรที่สามารถทำนายผลการเรียนของนิสิต

หลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (พฤติกรรมศาสตร์)

สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์

ผู้วิจัย : รองศาสตราจารย์ ดร.ผจงจิต อินทสุวรรณ

อาจารย์ ประทีป จินนี่

อาจารย์ ทศนา ทองภักดี

อาจารย์ อุษา ศรีจินดารัตน์

รายงานการวิจัยฉบับที่ ๕๒ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

รายงานการวิจัย ฉบับที่ 52

ตัวแปรที่สามารถทำนายผลการเรียนของนิสิตหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (พฤกษศาสตร์)

สาขาการวิจัยพฤกษศาสตร์ประยุกต์

สถาบันวิจัยพฤกษศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

โดย

รองศาสตราจารย์ ดร.พจน์จิต อินทสุวรรณ

อาจารย์ ประทีป จินจี่

อาจารย์ ทศนา ทองภักดี

อาจารย์ อุษา ศรีจินดารัตน์

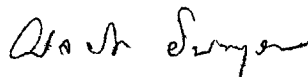
สถาบันวิจัยพฤกษศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

คำนำ

สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ได้เริ่มเปิดรับบุคคลเข้าเรียนในหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต(พฤติกรรมศาสตร์) สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์มาตั้งแต่ปีการศึกษา 2527 จนถึง ปีการศึกษา 2534 นับเป็นจำนวน 8 รุ่นแล้ว ในช่วงเวลาที่ผ่านมาสถาบันฯ ได้ประเมินหลักสูตรอย่างเป็นทางการ และไม่เป็นทางการมาแล้วหลายครั้ง ในครั้งนี้สถาบันฯมีความประสงค์จะสำรวจตัวแปรที่สามารถทำนายผลการเรียนของนิสิตที่เรียนในหลักสูตรนี้ เพื่อความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรส่วนบุคคล ผลการสอบคัดเลือก ประวัติการศึกษา และประวัติการทำงานกับผลการเรียนของนิสิต ผลการสำรวจในครั้งนี้จะได้นำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการปรับปรุงการสอบคัดเลือก กิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนการประเมินผลการเรียนของนิสิตในอนาคต นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลประกอบในการพิจารณาเปิดสอนหลักสูตรคหุฎิบัณฑิตในสาขาเดียวกันนั้น (ซึ่งได้รับอนุมัติจากทบวงมหาวิทยาลัยแล้ว) ในอนาคตอีกด้วย

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณ คุณชาญศักดิ์ มหาชนะวงศ์ และ คุณรุ่งทิพย์ สมานรักษ์ นิสิตสาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ รุ่นที่ 6 ที่ให้ความช่วยเหลือในด้านการวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัยเรื่องนี้เป็นอย่างดี

(รศ.ดร. พงจจิต อินทสุวรรณ)

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์

31 พฤษภาคม 2536

บทคัดย่อรายงานการวิจัย

เรื่อง

ตัวแปรที่สามารถทำนายผลการเรียนของนิสิตหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (พฤกษศาสตร์)

สาขาการวิจัยพฤกษศาสตร์ประยุกต์

สถาบันวิจัยพฤกษศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

คณะผู้วิจัย

รองศาสตราจารย์ ดร.ผจงจิต อินทสุวรรณ

อาจารย์ ประทีป จินน์

อาจารย์ ทศนา ทองภักดี

อาจารย์ อูชา ศรีจินดารัตน์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อสำรวจตัวแปรที่สามารถทำนายผลการเรียนของนิสิตหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (พฤกษศาสตร์) สาขาการวิจัยพฤกษศาสตร์ประยุกต์ ของสถาบันวิจัยพฤกษศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บัณฑิตและนิสิตหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (พฤกษศาสตร์) สาขาการวิจัยพฤกษศาสตร์ประยุกต์ ในช่วงปีการศึกษา 2527 - 2533 จำนวน 61 คน โดยผู้วิจัยนำข้อมูลมาจากแบบบันทึกผลการสอบคัดเลือกเข้าเป็นนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา แบบบันทึกผลการเรียนของนิสิต และทะเบียนประวัติของนิสิต หลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (พฤกษศาสตร์) สาขาการวิจัยพฤกษศาสตร์ประยุกต์

การวิเคราะห์ข้อมูล โดยหาความสัมพันธ์ของผลการเรียนต่าง ๆ ด้วยการใช้สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) เปรียบเทียบผลการเรียนของนิสิตที่มีสถานภาพต่างกันโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) หาความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนระดับปริญญาโทกับผลการเรียนระดับปริญญาตรี และผลการสอบคัดเลือก โดยใช้ไคสแควร์ (Chi-square) และหาตัวแปรที่สามารถร่วมกัน

ทำนายผลการเรียนของนิสิตโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น ๆ

(Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัยจากการสำรวจตัวแปรที่สามารถทำนายผลการเรียนของนิสิตหลักสูตรวิทยาศาสตร์ มหาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ซึ่งจำแนกผลการเรียนออกเป็น ๓ ระดับชั้น เฉลี่ยภาคเรียนที่ 1 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านเทคนิคการวิจัยและสถิติ ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านบุคคลและสภาพแวดล้อม และค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านการพัฒนาบุคคลและสังคม สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการสอบคัดเลือกฉบับสถิติและวิจัย ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี และ เพศ สามารถร่วมกันทำนาย ค่าระดับชั้นเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และมีอำนาจการทำนาย 33%
2. ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี เพศ ผลการสอบคัดเลือกฉบับสถิติและวิจัย และประวัติการทำงานของนิสิต สามารถร่วมกันทำนาย ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และมีอำนาจการทำนาย 37%
3. ผลการสอบคัดเลือกฉบับสถิติและวิจัย ประวัติการทำงานของนิสิต และ เพศ สามารถร่วมกันทำนาย ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านเทคนิคการวิจัยและสถิติได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และมีอำนาจการทำนาย 38%
4. ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี และผลการสอบคัดเลือกฉบับสถิติและวิจัย สามารถร่วมกันทำนายค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านบุคคลและสภาพแวดล้อมได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีอำนาจการทำนาย 18%
5. ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี สามารถทำนายค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านการพัฒนาบุคคลและสังคมได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีอำนาจการทำนาย 9%
6. ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 ของนิสิตมีความแตกต่างระหว่างเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ เพศหญิงมีค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 สูงกว่า เพศชาย

7. ค่าระดับชั้นเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยของหมวดวิชาด้านเทคนิคการวิจัยและสถิติ และค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านบุคคลและสภาพแวดล้อมของนิสิตมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันระหว่างนิสิตที่ยังไม่ทำงานทากับนิสิตที่มีงานทำ แล้วอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01

8. ค่าระดับชั้นเฉลี่ยของหมวดวิชาด้านเทคนิคการวิจัยและสถิติของนิสิตมีความแตกต่างกันระหว่างนิสิตที่จบมาจากสาขาสังคมศาสตร์และอื่นๆกับนิสิตที่จบมาจากสาขาวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

RESEARCH ABSTRACT

Variables predicting academic achievement of students in
Master of Science Program (Behavioral Science)

Field of Study : Applied Behavioral Science Research

The Behavioral Science Research Institute,
Sri-Nakharinwirot University (Prasarnmitr)

by

Assoc. Prof.Dr.Pachongchit Intasuwan

Instructor Mr.Prateep Jinnge

Researcher Mrs.Tasana Tongpukdee

Researcher Miss Usa Srijindarat

The present study was designed to explore the variables which could predict academic achievement of the students in Master of Science Program (Behavioral Science) whose field of study is Applied Behavioral Science Research. The sample consisted of 61 graduates and students in the program during 1984 - 1990. Data were collected from graduate entrance examination records, grade records and personal history records of the students.

Data were analyzed by using Pearson Product Moment Correlation, one-way analysis of variance and chi-square. Stepwise multiple regression analysis was used to find predictors of academic achievement.

The academic achievement was categorized into grade point average at the end of the first term, cumulative grade point average at the end of the third term, grade point average for research methodology and statistics courses, grade point average for individual and environment course and grade point average of individual and social development courses.

The results of the study were summarized as follows :

1. Entrance examination scores for the research methodology and statistics part, cumulative grade point average at the bachelor's degree level and sex could significantly predict grade point average for the first term at the .001 level. The predicting power variance explained (r^2) was 33 percent.

2. Cumulative grade point average at the bachelor's degree level, sex, entrance examination scores for the research methodology and statistics part, and work records of students could significantly predict cumulative grade point average at the end of the third term at the .001 level, with 37% predicting power.

3. Entrance examination scores for the research methodology and statistics part, students' work records and sex could significantly predict grade point average for the research

methodology and statistics part at the .001 level. The predicting power was 38 percent.

4. Cumulative grade point average at the bachelor's degree level and the entrance examination scores for the research methodology and statistics part could significantly predict grade point average for the individual and environment part at the .01 level, with 18% predicting power.

5. Cumulative grade point average at the bachelor's degree level could significantly predict grade point average for the individual and social development part at .05 level. The predicting power was 9 percent.

6. Students' cumulative grade point average at the end of the third term for both sexes significantly differed at .05 level. Female students had higher cumulative grade point average at the end of the third term than male.

7. Grade point average at the end of the first term, cumulative grade point average at the end of the third term, grade point average for the individual and environment part for non-working and working students differed significantly at .05 and .01 levels.

8. Grade point average for the research Methodology and statistics part of students with bachelor's of science degree graduates and those with social sciences or other degrees differed significantly at .01 level.

สารบัญ

คำนำ

บทคัดย่อรายงานการวิจัย

Research Abstract

สารบัญ

บทที่

หน้า

บทที่ 1	บทนำ	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
	ขอบเขตของการวิจัย	4
	ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	5
	ข้อตกลงเบื้องต้น	5
	ข้อจำกัดของการวิจัย	6
	นิยามศัพท์เฉพาะ	6
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย	8
บทที่ 2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
	ความเป็นมาของสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์	9
	หลักสูตรการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์	12
	องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียน	20
	องค์ประกอบด้านสติปัญญา	23
	องค์ประกอบที่ไม่ใช่ด้านสติปัญญา	26

บทที่ 3	วิธีดำเนินการวิจัย	30
	กลุ่มตัวอย่าง	30
	แหล่งที่มาของข้อมูล	33
	การรวบรวมข้อมูล	33
	การวิเคราะห์ข้อมูล	34
บทที่ 4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	35
บทที่ 5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	55
	สรุปผลการวิจัย	55
	การอภิปรายผล	56
	ข้อเสนอแนะ	61
	บรรณานุกรม	62
	ภาคผนวก	67

รายการตารางประกอบ

ตาราง	หน้า
1 จำนวนนิสิตและบัณฑิตของสถาบันวิจัยพฤกษศาสตร์ ปีการศึกษา 2527-2534	19
2 จำนวนบัณฑิตและนิสิตเพศชายและเพศหญิงโดยจำแนกตามปีการศึกษา ตั้งแต่ ปีการศึกษา 2527-2533	30
3 จำนวนบัณฑิตและนิสิตเพศชายและเพศหญิงจำแนกตามภูมิหลังด้านการศึกษา และ ด้านทำงาน	31
4 ข้อมูลเกี่ยวกับค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสูงสุดและ ค่าต่ำสุดของตัวแปร 8 ตัวสำหรับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 61 คน	32
5 ค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปร 13 ตัวที่ใช้ในงานวิจัย ($n=48$)	37
6 คำนวณหาค่าในการทำนาย b และ Beta ของตัวแปรทำนายเมื่อตัวแปรเกณฑ์เป็น ค่าระดับชั้นเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1 (CR1)	40
7 คำนวณหาค่าในการทำนาย b และ Beta ของตัวแปรทำนายเมื่อตัวแปรเกณฑ์เป็น ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 (CR3)	41
8 คำนวณหาค่าในการทำนาย b และ Beta ของตัวแปรทำนายเมื่อตัวแปรเกณฑ์เป็น ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาสถิติและวิจัย (GOA)	42
9 คำนวณหาค่าในการทำนาย b และ Beta ของตัวแปรทำนายเมื่อตัวแปรเกณฑ์เป็น ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านบุคคลและสภาพแวดล้อม (GOB)	43
10 คำนวณหาค่าในการทำนาย b และ Beta ของตัวแปรทำนายเมื่อตัวแปรเกณฑ์เป็น ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านการพัฒนาบุคคลและสังคม (GOC)	44
11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1 ค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 ค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ย หมวดวิชาด้านเทคนิคการวิจัยและสถิติ ค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยหมวด วิชาด้านบุคคลและสภาพแวดล้อม ค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้าน การพัฒนาบุคคลและสังคม จำแนกตามเพศของนิสิต ($n = 61$)	45

- 12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1
ค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 ค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ย
วิชาด้านเทคนิคการวิจัยและสถิติ ค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้าน
บุคคลและสภาพแวดล้อมค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านการพัฒนา
บุคคลและสังคม จำแนกตามประวัติการทำงานของนิสิต (n = 61) 46
- 13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1
ค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 ค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ย
วิชาด้านเทคนิคการวิจัยและสถิติ ค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชา
ด้านบุคคลและสภาพแวดล้อม ค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านการ
พัฒนาบุคคลและสังคมจำแนกตามสาขาวิชาที่เรียนในระดับปริญญาตรี (n= 61) 48
- 14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1
ค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 ค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ย
วิชาด้านเทคนิคการวิจัยและสถิติ ค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชา
ด้านบุคคลและสภาพแวดล้อมและ ค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชา
ด้านการพัฒนาบุคคลและสังคม จำแนกตามประเภทของ มหาวิทยาลัยที่นิสิต
จบในระดับปริญญาตรี (n = 61) 49
- 15 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1
ค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 ค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยวิชาด้าน
เทคนิคการวิจัยและสถิติ ค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้าน
บุคคลและสภาพแวดล้อม และค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านการ
พัฒนาบุคคลและสังคม จำแนกตามช่วงเวลาระหว่างการสำเร็จปริญญาตรีกับ
การศึกษาต่อ (n = 61) 51

- 16 ค่าไค-สแควร์ (χ^2) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ CRAMER'S V เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างค่าระดับชั้นเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านเทคนิคการวิจัยและสถิติ ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านบุคคลและสภาพแวดล้อม และค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านการพัฒนาบุคคลและสังคม กับค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี ผลการสอบคัดเลือกฉบับสถิติและวิจัย และผลการสอบคัดเลือกฉบับเนื้อหา พฤติกรรมศาสตร์

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

" การวิจัยเป็นทั้งศาสตร์และศิลปะจึงจำเป็นต้องใช้อย่างยั้งยั้งไม่ว่าจะในกิจกรรมใดหรือในสาขางานใดๆ และการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าขึ้นถ้าปราศจากการวิจัยเสียแล้วจะถือว่าเป็นการพัฒนาที่สมบูรณ์แบบนั้นย่อมเป็นไปไม่ได้ " (นิรัตน์ ปาละสุวรรณ 2526) จากคำกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันแล้วว่า การวิจัยเป็นรากฐานที่สำคัญในการแก้ปัญหาหรือกำหนดทิศทางการพัฒนาสังคมได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้เพราะการวิจัยนั้นเป็นเครื่องมือของการแสวงหาความรู้ การศึกษาค้นคว้าความจริงอย่างจริงจัง ด้วยระบบระเบียบวิธีการทางวิทยาศาสตร์อันถูกต้องเหมาะสม ทันสมัย ทันโลก ทันเหตุการณ์ และเชื่อถือได้ เพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ในสิ่งที่วิจัย การวิจัยนั้นจึงเน้นที่การพัฒนาแนวสรุปอ้างอิง หลักการ หรือทฤษฎีเพื่อการปฏิบัติอันพึงจะเกิดขึ้นในอนาคต การวิจัยนั้นต้องอาศัยข้อมูลประสบการณ์ หลักฐานที่สามารถพิสูจน์และทดสอบได้ และต้องเป็นข้อมูลที่ถูกต้อง บรรยายได้ นอกจากนี้การวิจัยยังเป็นกระบวนการคิด วิเคราะห์ อย่างมีจุดประสงค์และเป็นระบบ โดยมีการบันทึกข้อมูลจากการสังเกต สอบถาม เพื่อนำไปสู่การพัฒนาแนวสรุปอ้างอิง หลักการ หรือทฤษฎี ที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในอนาคต

ปัจจุบัน การวิจัยเป็นกิจกรรมที่แผ่ขยายออกไปสู่กลุ่มบุคคลหรือหน่วยงานต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง คำว่า " วิจัย " จึงกลายเป็นคำธรรมดาที่ใครๆ ก็ใช้กัน ซึ่งสังเกตได้จากปริมาณนักวิจัย และผู้ใช้งานวิจัยที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ความสำคัญของการวิจัยได้เป็นอย่างดี นั่นก็หมายความว่า กิจกรรมการวิจัยนี้มีประโยชน์และมีคุณค่ามากขึ้นในสังคม ดังจะเห็นได้จาก หลักการสำคัญของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านความเป็นเลิศทางวิชาการนั้น มหาวิทยาลัยในฐานะที่เป็นสถาบันทางวิชาการขั้นสูงมีจุดมุ่งหมายในการสร้างสรรค์และจรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการเพื่อจะได้ใช้ผลแห่งความก้าวหน้าทางวิชาการนั้น กระทำภารกิจทางด้านการสอน เพื่อการผลิตบัณฑิต และบริการทางวิชาการแก่สังคมในลักษณะต่างๆ ได้อย่างมี

ประสิทธิภาพ การวิจัยค้นคว้าจึงเป็นหน้าที่หลักที่ควรได้รับการเน้นเป็นพิเศษ ถ้าปราศจากการวิจัยค้นคว้าเพื่อบุกเบิกแสวงหาความรู้ใหม่แล้ว สถาบันอุดมศึกษาก็จะทำหน้าที่เพียงด้านการถ่ายทอดความรู้อันเป็นมรดกตกทอดมาเท่านั้น และหากสถาบันอุดมศึกษาอยู่ในสภาพเช่นนี้ก็จะตกอยู่ในภาวะที่ไม่แตกต่างจากโรงเรียนประถมและมัธยมศึกษา ประเทศชาติก็จะขาดสถาบันที่จะทำหน้าที่พัฒนาผู้นำทางด้านวิชาการ ในที่สุดความรู้ที่นำมาถ่ายทอดก็มักจะต้องสั่งมาจากนอกโดยเฉพาะจากตะวันตก ทำให้เกิดสภาวะความเป็นอาณานิคมทางปัญญาอย่างที่เราประสบอยู่ในปัจจุบัน (วิจิตร ศรีสอาน 2518) ดังนั้นแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) ของทบวงมหาวิทยาลัย จึงได้มีนโยบายพัฒนาขีดความสามารถของสถาบันอุดมศึกษาในการวิจัยเพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ และเพื่อสนองตอบความต้องการองค์ความรู้และเทคโนโลยีในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ แผนพัฒนาดังกล่าวได้มีเป้าหมายเชิงคุณภาพในการวิจัยและพัฒนา โดยสนับสนุนให้การดำเนินงานวิจัยในสถาบันอุดมศึกษามีความคล่องตัวสูง และสามารถสนองความต้องการทางเทคโนโลยีของประเทศได้ อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สนับสนุนให้มีองค์กรวิจัยเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการ เช่น องค์กรวิจัยเฉพาะกิจ สถาบันวิจัยเฉพาะทางที่พัฒนามาจากองค์กรวิจัยเฉพาะกิจ และมุ่งพัฒนาสถาบันวิจัยเฉพาะทางต่างๆ ที่มีอยู่เดิม และที่จะจัดตั้งขึ้นใหม่ให้เป็นศูนย์แห่งความเป็นเลิศในสาขานั้น ๆ ตลอดจนสนับสนุนงานวิจัยพื้นฐานของสถาบันอุดมศึกษาที่เน้นหนักในสาขาสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ โดยเฉพาะงานวิจัยที่มีลักษณะขึ้นารูปแบบการพัฒนางานวิจัยเพื่อส่งเสริมความเข้าใจภูมิปัญญาไทย (ทบวงมหาวิทยาลัย 2535) ทั้งนี้เพราะงานวิจัยทางด้านสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ เป็นงานวิจัยพื้นฐานที่มีความสำคัญในการพัฒนาประเทศ ดังเช่น นิรัตน์ ปาละสุวรรณ (2526) ได้กล่าวถึงงานวิจัยทางด้านสังคมศาสตร์ว่าเป็นการศึกษาถึงพฤติกรรมของบุคคลและความเป็นไปในสังคม ซึ่งเป็นเรื่องที่สลับซับซ้อนมาก ไม่ใช่เรื่องที่สามารถเข้าใจได้ง่ายๆ ดังที่คิดหรือเป็นเรื่องผิวเผินดังที่เราเห็น ยิ่งในสมัยปัจจุบันประชากรเพิ่มมากขึ้น เทคโนโลยีมีความซับซ้อนมากขึ้นและสังคมก็ได้เปลี่ยนแปลงเร็วขึ้นจนบางครั้งทำให้เราสับสน สิ่งที่เกิดขึ้นในสังคมทำให้เราเข้าใจยากขึ้นทุกที ทุกคนตระหนักดีว่าปัญหาที่มนุษย์เราแก้ยากที่สุดคือ ปัญหาของตัวเองเอง ไม่ใช่ปัญหาทางธรรมชาติ เพราะปัญหาทางธรรมชาติมนุษย์

สามารถแก้ไขให้สำเร็จลุล่วงไปได้มาก และจะสามารถแก้ไขต่อไปได้อย่างไม่สิ้นสุด แต่ปัญหาของตัวเราหรือปัญหาของสังคม มนุษย์พยายามแก้ไขมาตั้งแต่สมัยโบราณ แต่ก็แก้ไขได้ไม่มากนัก สาเหตุที่ทำให้มนุษย์มีข้อจำกัดในการแก้ปัญหานั้นมีหลายประการ แต่มีประการหนึ่งที่สำคัญก็คือการขาดความรู้ที่แท้จริงเกี่ยวกับตัวเองและสังคมของตัวเองซึ่งความจริงบางประการโดยทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมมนุษย์นั้นก็คือ ประการแรก เหตุการณ์ทางสังคมและพฤติกรรมของบุคคลไม่ได้เกิดขึ้นตามยถากรรม เรามักจะพบว่ามีกฎเกณฑ์และระเบียบแบบแผนของเหตุการณ์ทางสังคมและพฤติกรรมของบุคคลเสมอ การวิจัยเท่านั้นที่จะบอกได้อย่างแน่นอนว่าสิ่งต่างๆในสังคมมีธรรมชาติเป็นมาอย่างไรและประการที่สอง ปรากฏการณ์ทางสังคมหรือพฤติกรรมของบุคคลนั้นโดยทั่วไปแล้วมักจะเกิดขึ้นจากสาเหตุหลายสาเหตุผสมผสานกัน เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่า ลักษณะทางสังคมหรือพฤติกรรมของคนเรานั้นมีความสลับซับซ้อนยากที่จะเข้าใจหรืออธิบายให้ครบถ้วน การวิจัยที่ถูกต้องเท่านั้นที่จะคลี่คลายให้เราทำอะไรต่างๆได้จริงเพราะการวิจัยมีกลไกที่จะสร้างความแน่นอนและความถูกต้อง แห่งองค์ความรู้ (นิรัตน์ ปาละสุวรรณ 2526) และการที่จะสร้างสรรค์งานวิจัยที่ดี มีคุณภาพนั้นต้องมียุทธศาสตร์ประกอบหลายประการ แต่ที่สำคัญประการหนึ่งก็คือต้องมีนักวิจัยที่ดี มีคุณภาพ เช่นกันนักวิจัยที่ดีและมีคุณภาพนั้นจะต้องเป็นผู้ที่มีหลักการ มีความรู้พื้นฐานในด้านการวิจัยเป็นอย่างดี มีวินัย มีความคิดลึกซึ้ง มีความมั่นใจในตนเอง มีความอดทนและมีความรับผิดชอบสูง ซึ่งนักวิจัยที่จะมีคุณลักษณะดังกล่าวได้นั้นจะต้องได้รับการฝึกฝนอบรมและศึกษาเล่าเรียนมาเป็นอย่างดี

จากความสำเร็จในประเด็นดังกล่าวนี้เอง ซึ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายประการสำคัญประการหนึ่งของสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตรที่ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการวิจัยค้นคว้าและการผลิตนักวิจัยที่ดีมีคุณภาพ สถาบันฯ จึงได้เปิดสอนหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (พฤติกรรมศาสตร์) สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ โดยจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ก็เพื่อผลิตนักวิทยาศาสตร์ทางการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ในระดับสูง ผลิตผู้สอนการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ในระดับอุดมศึกษา นอกจากนี้หลักสูตรฯ ดังกล่าวยังเป็นหลักสูตรที่ปลูกฝังความสามารถทางการวิจัยบุคคลและสังคม เพื่อจุดมุ่งหมายในการใช้วิชาการขั้นสูงในการพัฒนาบุคคลเพื่อการพัฒนาประเทศ และหลักสูตร ฯ นี้ ยังเห็นว่าการพัฒนาจิตใจและ

พฤติกรรมของนิสิต โดยสืบขั้นตอนการเรียนการสอนที่จะนำไปสู่การวิจัยและการพัฒนาทางด้านนี้ได้อย่างจริงจัง ซึ่งในปัจจุบันนี้สถาบันฯ ได้เปิดสอนหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (พฤติกรรมศาสตร์) สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์มาแล้ว เป็นเวลา 8 ปี และสามารถผลิตบัณฑิตออกไปรับใช้สังคมเพื่อช่วยในการพัฒนาประเทศ ทางด้านการวิจัยและพัฒนามาแล้วจำนวนหนึ่ง และเพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างยิ่งในการสนองตอบต่อความต้องการของประเทศในด้านบุคลากรทางด้านการวิจัยที่มีคุณภาพมากขึ้น สถาบันฯ จึงริเริ่มทำโครงการวิจัยเพื่อสำรวจตัวแปรที่สามารถทำนายผลการเรียนของนิสิตหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (พฤติกรรมศาสตร์) สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้มาพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้ดียิ่งขึ้น นอกจากนั้นข้อมูลที่ได้ยังสามารถนำไปใช้ประกอบการพิจารณาหลักสูตรฯ สาขาวิชาดังกล่าวนี้ในระดับปริญญาโทและระดับปริญญาเอกเข้าด้วยกันอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อสำรวจตัวแปรที่สามารถทำนายผลการเรียนของนิสิตหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (พฤติกรรมศาสตร์) สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ ของสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้กำหนดขอบเขตไว้ดังนี้

ประชากร ได้แก่ บัณฑิตและนิสิตปริญญาโทหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (พฤติกรรมศาสตร์) สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์รุ่น 1-6 ซึ่งเข้าเรียน ตั้งแต่ปีการศึกษา 2527-2533 จำนวน 61 คนเก็บข้อมูลเดือน ตุลาคม พ.ศ. 2534

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรต้นหรือตัวพยากรณ์ ประกอบด้วย

1.1 ตัวแปรด้านสถานภาพ ได้แก่ เพศ ค่าระดับชั้นเฉลี่ยระดับปริญญาตรี สาขาวิชา ประเภทของสถานศึกษาในระดับปริญญาตรี ช่วงเวลาระหว่างการสำเร็จปริญญาตรีกับการเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สถานภาพด้านการทำงาน

1.2 ตัวแปรด้านคะแนนสอบคัดเลือก ได้แก่ ผลการสอบคัดเลือกฉบับสถิติและวิจัย กับ ผลการสอบคัดเลือกฉบับเนื้อหาพฤติกรรมศาสตร์

1.3 ตัวแปรด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาตรี ได้แก่ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี

2. ตัวแปรตามหรือตัวเกณฑ์ ประกอบด้วย

ผลการเรียนในหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (พฤติกรรมศาสตร์) สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ ซึ่งจำแนกออกเป็น

2.1 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1

2.2 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3

2.3 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านเทคนิคการวิจัยและสถิติ

2.4 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านบุคคลและสภาพแวดล้อม

2.5 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านการพัฒนาบุคคลและสังคม

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. มาตรฐานการวัดและการประเมินผลในระดับปริญญาตรีแม้จะต่างสถาบันและต่างสาขาวิชาจะถือว่ามาตรฐานเดียวกัน

2. มาตรฐานการวัดและการประเมินผลในระดับปริญญาโท ของอาจารย์ผู้สอนทุกท่านมีมาตรฐานเดียวกัน เชื่อถือได้ ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาโท พ.ศ. 2526 ฉะนั้นคะแนนผลการเรียนของนิสิตในแต่ละวิชาอยู่ในแบบเดียวกันจึงได้มาตรฐานและเชื่อถือได้ เช่นเดียวกัน

3. คะแนนผลการเรียนของนิสิตที่นำมาเป็นตัวแปรตามนั้น เป็นคะแนนจากผลการเรียนในรายวิชาต่างๆที่เรียน จำนวน 42 หน่วยกิตเท่านั้นไม่รวมปริญญานิพนธ์

ข้อจำกัดของการวิจัย

1. บัณฑิตวิทยาลัยศาสตรมหาบัณฑิตสาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์มีจำนวน 22 คน เท่านั้น ดังนั้นจึงจำเป็นต้องใช้ข้อมูลจากนิสิตที่อยู่ในระหว่างการทําปริญญานิพนธ์จำนวน 26 คน และนิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2534 จำนวน 13 คน
2. เนื่องจากจุดมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้อยู่ที่ การแสดงให้เห็นภาพกว้าง ๆ เกี่ยวกับผลการเรียนของนิสิตเท่านั้น จึงมิได้นำตัวแปรอื่นๆเข้ามาศึกษาด้วยเช่น ตัวแปรด้านภูมิหลังทางเศรษฐกิจ ตัวแปรด้านลักษณะการเรียนของนิสิต ตัวแปรด้านปัญหาที่นิสิตประสบในระหว่างเรียนตัวแปรด้านจิตลักษณะของนิสิต ฯลฯ ซึ่งตัวแปรต่าง ๆ เหล่านี้อาจเป็นตัวแปรที่จะมีอิทธิพลต่อผลการเรียนของนิสิตหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (พฤติกรรมศาสตร์) สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ได้ จึงทําให้งานวิจัยชิ้นนี้ขาดความสมบูรณ์ไปบ้าง

นิยามศัพท์เฉพาะ

คำระดับชั้นเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1 หมายถึงคะแนนเฉลี่ยของนิสิตหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (พฤติกรรมศาสตร์) สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์แต่ละคน ภาคเรียนที่ 1 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2527-2533

คำระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (พฤติกรรมศาสตร์) สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ แต่ละคนทั้ง 3 ภาคเรียนในปีการศึกษา 2527-2533

คำระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านเทคนิคการวิจัยและสถิติ หมายถึง คะแนนเฉลี่ยในหมวดวิชาด้านเทคนิคการวิจัย และสถิติ ไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต ของนิสิตที่เรียนหลักสูตร

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (พฤติกรรมศาสตร์) สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ของแต่ละคนทั้ง 3 ภาคเรียนในปีการศึกษา 2527-2533

ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านบุคคลและสภาพแวดล้อม หมายถึง คะแนนเฉลี่ยในรายวิชาหมวดวิชาด้านบุคคลและสภาพแวดล้อม ไม่น้อยกว่า 21 หน่วยกิต ของนิสิตที่เรียนหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (พฤติกรรมศาสตร์) สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ ของแต่ละคนทั้ง 3 ภาคเรียนในปีการศึกษา 2527-2533

ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านการพัฒนาบุคคลและสังคม หมายถึง คะแนนเฉลี่ยในรายวิชาหมวดวิชาด้านการพัฒนาบุคคลและสังคม ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต ของนิสิตที่เรียนหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (พฤติกรรมศาสตร์) สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ ของแต่ละคนทั้ง 3 ภาคเรียนในปีการศึกษา 2527-2533

ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรของการศึกษาระดับปริญญาตรี ของนิสิตที่เรียนหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (พฤติกรรมศาสตร์) สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์

ผลการสอบคัดเลือก หมายถึง คะแนนที่ปกติ (Normalized T-Score) ของนิสิตที่เรียนหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (พฤติกรรมศาสตร์) สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ที่ได้จากการสอบวิชาเอก เพื่อคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาซึ่งหลักสูตรฯนี้จะมีการสอบข้อสอบวิชาเอก จำนวน 2 ฉบับ ดังนั้น ผลการสอบคัดเลือกในงานวิจัยนี้จึงมีลักษณะดังนี้

1. ผลการสอบคัดเลือกฉบับสถิติและวิจัย หมายถึง คะแนนที่ปกติที่นิสิตได้จากการสอบแบบทดสอบวิชาเอกฉบับที่ 1 ซึ่งวัดในด้านความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถทั่วไปทางคณิตศาสตร์ และสถิติ กับความสามารถเฉพาะอย่างที่เกี่ยวข้องกับวิชาเอกนั้น

2. ผลการสอบคัดเลือกฉบับเนื้อหาพฤติกรรมศาสตร์ หมายถึงคะแนนที่ปกติที่นิสิตได้จากการสอบแบบทดสอบวิชาเอกฉบับที่ 2 ซึ่งวัดในด้าน ความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาพฤติกรรมศาสตร์

สภาพของนิสิต หมายถึง ลักษณะส่วนตัวของนิสิต ประกอบด้วยลักษณะต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ลักษณะทางชีวสังคม ได้แก่ เพศ

2. ลักษณะภูมิหลังทางการศึกษาและการทำงาน ได้แก่ ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสม ระดับปริญญาตรี สาขาวิชา ประเภทของสถานศึกษาในระดับปริญญาตรี ช่วงเวลาระหว่างการสำเร็จปริญญาตรีกับการเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท การมี/ไม่มีงานทำก่อนที่จะเข้าศึกษาในระดับปริญญาโท

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (พฤติกรรมศาสตร์) สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น

2. เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาในการรวมหลักสูตร ระดับปริญญาโท กับระดับปริญญาเอก ของสาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์

3. เพื่อเป็นแนวทางให้สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ใช้เป็นข้อมูลประกอบในการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้แบ่งเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

1. ความเป็นมาของสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
2. หลักสูตร การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์
3. องค์ประกอบต่างๆที่สัมพันธ์กับผลการเรียน
 - 3.1 องค์ประกอบด้านสติปัญญา
 - 3.2 องค์ประกอบที่ไม่ใช่ด้านสติปัญญา

1. ความเป็นมาของสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ (จรรยา สุวรรณทัต และประพันธ์ ปลื้มพลอดภัย 2531)

สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ (Behavioral Science Research Institute) เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่สำคัญ ในการวิจัย การสอน การฝึกอบรม และบริการทางวิชาการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สถาบันนี้เดิมมีชื่อว่า สถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก (International Institute for Child Study) ซึ่งตั้งขึ้นบนหลักการพื้นฐานที่ว่า " การพัฒนาเด็กและเยาวชนของภูมิภาคส่วนนี้ของโลกจะดำเนินไปได้ด้วยดีและมีประสิทธิภาพก็ต่อเมื่อผู้บริหารและผู้ฝึกอบรมได้มีความเข้าใจในพัฒนาการเด็กของส่วนภูมิภาคนี้โดยแท้จริง และ ความรู้ความเข้าใจที่จะเกิดขึ้นได้นี้ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยผลการวิจัยค้นคว้าที่กระทำกับเด็กที่อยู่ในภูมิภาคนี้เอง เป็นพื้นฐาน การที่ต้องอาศัยพึ่งพาแต่ผลการค้นคว้าที่กระทำกับเด็กในภูมิภาคอื่นของโลกโดยเฉพาะทางยุโรปหรือซีกโลกตะวันตกย่อมไม่ช่วยให้ผู้รับผิดชอบต่อการเสริมสร้างพัฒนาการเด็กเอเชียได้มีความรู้ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในตัวเด็กทางซีกโลกตะวันออก " จากหลักการสำคัญดังกล่าวสถาบันได้ใช้เป็นแนวทาง ในการกำหนดจุดมุ่งหมายสำคัญของหน้าที่ขององค์กรดังนี้

1. ทำการวิจัยทั้งประเภทมูลฐาน(basic research) และประเภทปฏิบัติการ (action research) ที่เกี่ยวกับพัฒนาการของเด็กไทย ทั้งนี้เพื่อช่วยให้ผู้บริหารการศึกษา ครูอาจารย์ และผู้ปกครองมีความเข้าใจในเรื่องพัฒนาการของเด็ก และสอดคล้องกับหลักจิตวิทยา
2. ร่วมมือกับต่างประเทศทั้งในระดับบุคคล และองค์กร ในการวิจัยเปรียบเทียบ เรื่องพัฒนาการของเด็ก เพื่อส่งเสริมวิทยาการด้านนี้ให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นและช่วยให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องนี้โดยทั่วไประหว่าง
3. สอนวิชาจิตวิทยาแขนงต่างๆ วิชาการวิจัย วิธีการค้นคว้าเรื่องเด็ก วิชาสถิติศาสตร์ในจิตวิทยาและการศึกษา วิชาการแนะแนวในโรงเรียนและวิชาอื่นๆที่เกี่ยวข้อง เช่น สรีรวิทยา สังคมวิทยา และมานุษยวิทยา ทั้งนี้เพื่อผลิตนักวิจัยทางจิตวิทยาพัฒนาการและจิตวิทยาการศึกษา ผลิตอาจารย์ที่จะสามารถสอนวิชาจิตวิทยาและการวิจัยให้แก่สถานศึกษาต่างๆ
4. ฝึกอบรมนักวิจัยไทยและนักวิจัยต่างประเทศให้สามารถทำการวิจัย และให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องพัฒนาการเด็ก
5. ให้คำปรึกษาแนะนำและร่วมกับหน่วยงานอื่นเกี่ยวกับการทำแบบแผนการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์และการสร้างเครื่องมือวิจัย
6. ให้ความร่วมมือแก่หน่วยงานอื่นในการอบรมครูหรือผู้ปกครองเกี่ยวกับปัญหาพัฒนาการของเด็ก ตลอดจนให้คำปรึกษาแนะนำแก่เอกชนด้วย
7. เผยแพร่ผลงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวกับจิตวิทยาและพัฒนาการของเด็กทั้งในและนอกประเทศ

ปัจจุบันแม้ว่าจุดมุ่งหมายบางประการจะเปลี่ยนแปลงไปบ้างเพื่อให้เกิดความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบัน แต่สถาบันนี้ก็ยังคงมีหน้าที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายเดิมที่สำคัญ ๆ ดังจะเห็นได้จากหน้าที่และบทบาทของสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ในปัจจุบัน

หน้าที่และบทบาทของสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์

1. งานด้านการวิจัย ถือเป็นงานหลักของสถาบัน ซึ่งแต่เดิมงานวิจัยของสถาบันจะเกี่ยวข้องกับการศึกษาและจิตวิทยา นอกจากนี้ยังสนใจศึกษาเฉพาะวัยเด็กเท่านั้น แต่ในปัจจุบันสถาบันฯ ได้ขยายขอบข่ายของงานไปยังสาขาวิชาอื่นๆ ของพฤติกรรมศาสตร์ด้วย เช่น สาขาทางด้านสังคมวิทยา มานุษยวิทยาและเศรษฐศาสตร์รวมทั้งยังให้ความสนใจกับประชากรในทุกวัยด้วย
2. งานด้านการสอนและฝึกอบรม สถาบันฯ เป็นแห่งแรกของประเทศที่เคยทำหน้าที่เปิดสอนหลักสูตรมหาบัณฑิตทางจิตวิทยาสาขาต่าง ๆ คือ จิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการศึกษา จิตวิทยาสังคม จิตวิทยาการทดลอง ในปัจจุบันสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ ได้ร่วมมือกับบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เปิดสอนหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (พฤติกรรมศาสตร์) สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์และได้รับอนุมัติจากทบวงมหาวิทยาลัยให้เปิดสอนหลักสูตรดุสิตบัณฑิตในสาขาวิชาเดียวกันนี้ด้วยแล้ว เมื่อ วันที่ 15 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2533 นอกจากนี้สถาบันฯ ยังได้จัดให้มีการฝึกอบรมให้แก่หน่วยงานทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยเป็นครั้งคราวในด้านการวิจัย และเนื้อหาด้านพฤติกรรมศาสตร์รวมไปถึงการให้ความรู้ด้านการวิจัย การใช้อุปกรณ์ เครื่องมือในการวิจัยแก่นักวิชาการ นิสิตและบุคคลทั่วไปด้วย
3. งานบริการวิชาการแก่สังคม สถาบันฯ ให้ความสำคัญร่วมมือทางด้านวิชาการกับบุคคล องค์กรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในรูปแบบต่างๆ ทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศ ซึ่งทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่เอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์ความรู้ทางวิชาการ และการปฏิบัติอันจะนำไปสู่การยกระดับคุณภาพของประชากรและสังคมไทยทั้งสิ้น

2. หลักสูตร การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์

ปัจจุบันสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ได้ร่วมมือกับบัณฑิตวิทยาลัย ของมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒเปิดสอนหลักสูตรการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ ซึ่งลักษณะโดยทั่วไปของ หลักสูตรนั้นเป็นหลักสูตรบัณฑิตศึกษาระดับสูง ประกอบด้วยหลักสูตรในระดับปริญญาโทและปริญญาเอก โดยที่หลักสูตรในระดับปริญญาโทนั้น จะใช้เป็นพื้นฐานของการเรียนต่อในระดับปริญญาเอก และ จุดมุ่งเน้นร่วมกันทั้งในระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอกก็คือการผลิตนักวิทยาศาสตร์ทางการ วิจัยพฤติกรรมศาสตร์ในระดับสูงและนักวิจัยที่มีความสามารถในการทำวิจัย หลักสูตรของสถาบันฯ จึงเปิดสอนวิชาซึ่งประกอบด้วยส่วนที่เป็นพื้นฐานทางการวิจัย คือสถิติวิจัยการวัดและคอมพิวเตอร์ กับส่วนที่เป็นเนื้อหาทางพฤติกรรมศาสตร์ คือเนื้อหาทางด้าน จิตวิทยา สังคมวิทยา เศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์และการศึกษา ซึ่งรวมจำนวนรายวิชาที่เปิดสอนทั้งในระดับปริญญาโทและในระดับปริญญา เอกรายวิชาทั้ง 2 ส่วนนั้นประมาณ 60 รายวิชา ซึ่งการกำหนดรายวิชาเหล่านี้กระทำโดยการ วิเคราะห์ลักษณะงานของผู้ที่ทำวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์พบว่าผู้ที่ทำงานทางด้านการวิจัยนั้น จะต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถทางการวิจัยขั้นสูง มีความรู้เนื้อหาทางพฤติกรรมศาสตร์ทั้งในด้าน ทฤษฎีและการปฏิบัติเกี่ยวกับการวิจัย มีความรู้เกี่ยวกับวิชาการพัฒนาบุคคลและสังคมที่เป็นอยู่ตลอด จนสามารถทำการค้นคว้าวิจัยเพื่อแสวงหาวิธีการใหม่ ๆ ในการพัฒนาบุคคลและสังคมให้มี ประสิทธิภาพสูงขึ้น ซึ่งผู้วิจัยจะบอกกล่าวถึงหลักสูตรในแต่ละระดับพอเป็นสังเขปดังนี้

หลักสูตรวิทยาศาสตร์ดุษฎีบัณฑิตทางพฤติกรรมศาสตร์ (สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์

และบัณฑิตวิทยาลัย : 2532)

ปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

หลักสูตรวิทยาศาสตร์ดุษฎีบัณฑิตทางพฤติกรรมศาสตร์ สาขาการวิจัยพฤติกรรม ศาสตร์ประยุกต์วางอยู่บนพื้นฐานความคิดเชิงปรัชญาที่ว่า คุณภาพของผู้ที่จะรับผิดชอบและเป็นผู้นำ ในการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ จำเป็นจะต้องประกอบด้วยความรู้และความสามารถทางการคิด

ตลอดจนความเป็นผู้นำที่มีคุณธรรม และจริยธรรมในการค้นคว้าวิจัยอันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพของประชากรในวงกว้างต่อไปของประเทศ หลักสูตรนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตนักวิทยาศาสตร์ทางการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ในระดับสูง ผู้สามารถสอน แสวงหา และผลิต วิชาการขั้นสูงเพื่อการพัฒนาบุคคลและสังคม

หลักสูตร

ลักษณะทั่วไปของหลักสูตร หลักสูตรวิทยาศาสตร์ดุขฎิบัณฑิตทางพฤติกรรมศาสตร์ สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ เป็นหลักสูตรที่ต่อเนื่องจากหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ในสาขาเดียวกัน หลักสูตรทั้งสองระดับมุ่งพัฒนาความสามารถทางการวิจัยเกี่ยวกับบุคคลและสังคม ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเป็นนักวิทยาศาสตร์ทางการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ สาระเนื้อหาการเรียนการสอนและการวิจัย มุ่งเน้นการถ่ายทอดทางสังคมในแนวลึกเฉพาะเจาะจงคือด้านการทำงาน ซึ่งสัมพันธ์กับปัญหาสำคัญอย่างหนึ่งของบ้านเมืองหลักสูตรนี้มีลักษณะเป็นสหวิทยาการ อันประกอบด้วยวิชาทางจิตวิทยา สังคมวิทยา มานุษยวิทยา เศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์และการศึกษาเป็นหลัก ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจการพัฒนาจิตลักษณะและพฤติกรรมของบุคคลได้อย่างกว้างขวางและลึกซึ้ง ตลอดจนเข้าใจอิทธิพลของสภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมตามแนวทางสังคมวิทยา มานุษยวิทยา และศาสตร์อื่นๆที่เกี่ยวข้องหาแนวทางในการพัฒนาจิตลักษณะและพฤติกรรมของบุคคล โดยใช้การพัฒนาสภาพแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรม

โครงสร้างและลักษณะวิชาในหลักสูตร

โครงสร้างของหลักสูตรวิทยาศาสตร์ดุขฎิบัณฑิตทางพฤติกรรมศาสตร์ สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์นี้ได้กำหนดรายวิชาไว้ทั้งหมดไม่น้อยกว่า 60 หน่วยกิต เป็นวิชาที่นิสิตต้องเรียนไม่น้อยกว่า 45 หน่วยกิต และปริญญาโท 15 หน่วยกิต เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถทาง

การวิจัยขั้นสูง มีความรู้เนื้อหาทางพฤติกรรมศาสตร์ในเชิงทฤษฎีและผลการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีความรู้เกี่ยวกับวิธีการพัฒนาบุคคลและสังคม และสามารถทำการวิจัยเพื่อค้นหาวิธีการใหม่ๆ ในการพัฒนาบุคคลและสังคมที่มีประสิทธิภาพสูงยิ่งขึ้นในการทำงาน ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงกำหนดรายวิชาตามเนื้อหาความรู้ 3 กลุ่ม คือ เทคนิคการวิจัยและสถิติ บุคคลและสภาพแวดล้อมการพัฒนาบุคคลและสังคม ซึ่งในแต่ละกลุ่มจะมีรายละเอียดดังนี้

1. กลุ่มวิชาเทคนิคการวิจัยและสถิติ ประกอบด้วยวิชา วิธีวิจัย สถิติ การวัดตัวแปร คอมพิวเตอร์ และการร่วมวิจัย

2. กลุ่มวิชาบุคคลและสภาพแวดล้อม ประกอบด้วยวิชา 2 กลุ่มย่อยคือ กลุ่มวิชาว่าด้วยจิตลักษณะและพฤติกรรมของการทำงาน และกลุ่มวิชาว่าด้วยสังคมกับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน

3. กลุ่มวิชาการพัฒนาบุคคลและสังคม รายวิชาในกลุ่มนี้ประกอบด้วยการใช้ทฤษฎีและผลการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน เพื่อกำหนดนโยบายและหลักปฏิบัติในการพัฒนาบุคคลและสังคมในด้านการงาน ตลอดจนการใช้วิชาการทางพฤติกรรมศาสตร์ในการกำหนดโครงการและการเขียนคู่มือการฝึกอบรม และการกำหนดรายละเอียดในการพัฒนาประสิทธิภาพของการทำงาน

รายวิชาทั้ง 60 หน่วยกิต แบ่งออกเป็น 6 หมวดดังนี้

หมวด ก	เทคนิคการวิจัยและสถิติ เรียนไม่น้อยกว่า 14 หน่วยกิต เป็นวิชาบังคับ 11 หน่วยกิต และวิชาเลือก ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต
หมวด ข	บุคคลและสภาพแวดล้อม เรียนไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต เป็นวิชาบังคับ 9 หน่วยกิต และวิชาเลือก ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต
หมวด ค	การพัฒนาบุคคลและสังคม เรียนไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต เป็นวิชาบังคับ 9 หน่วยกิต และวิชาเลือก ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต
หมวด ง	เลือกเสรี เรียนไม่น้อยกว่า 4 หน่วยกิต
หมวด จ	การร่วมวิจัย เรียน 3-9 หน่วยกิต
หมวด ฉ	ปริญญาณพนธ์ 15 หน่วยกิต

หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (พฤติกรรมศาสตร์) (สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
และบัณฑิตวิทยาลัย 2527)

ปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (พฤติกรรมศาสตร์) สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ เป็นหลักสูตรสหวิทยาการที่มุ่งศึกษาสาเหตุและผลของพฤติกรรมบุคคล และพฤติกรรมของกลุ่ม โดยระดมความรู้และระเบียบวิธีการค้นคว้าวิจัยจากวิชา จิตวิทยา สังคมวิทยา มานุษยวิทยา ตลอดจนวิชาอื่นๆที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นหลักและแนวทางในการพัฒนามนุษย์และสังคม โดยมีการปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับวิชาทางศึกษาศาสตร์ด้วย การผสมผสานทางวิชาการระหว่าง วิชาจิตวิทยา วิชาในหมวดสังคมศาสตร์อื่นๆ และวิชาบางด้านของศึกษาศาสตร์ในหลักสูตรนี้มุ่งที่จะพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและความชำนาญในการใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ สังคม เพื่อการศึกษาค้นคว้าในสาขาพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนามนุษย์และสังคม และการพัฒนาวิชาการนี้ด้วย นอกจากนี้ยังมุ่งให้ผู้เรียนมีทัศนคติและบุคลิกภาพเชิงวิทยาศาสตร์ โดยมีเหตุมีผล มีระเบียบวินัยเคร่งครัด มีศรัทธาในสังคม และแสวงหาสังคมที่เป็นสำคัญ

หลักสูตรนี้เน้นการศึกษาเพื่อตอบคำถามเกี่ยวกับการถ่ายทอดทางสังคมและวัฒนธรรม เพื่อการพัฒนามนุษย์และสังคมเป็นสำคัญ โดยมีจุดมุ่งหมายเฉพาะ เพื่อการผลิตนักวิทยาศาสตร์ทางการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ ผลิตผู้สอนการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ และผลิตนักพัฒนามนุษย์และสังคม ผู้สามารถแสวงหา ใช้ และผลิต วิชาการเพื่อการพัฒนา

ลักษณะทั่วไปของหลักสูตร หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (พฤติกรรมศาสตร์) สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์เป็นหลักสูตรที่ต่อเนื่อง กล่าวคือ หลักสูตรนี้อาจใช้เป็นพื้นฐานของการเรียนต่อในระดับปริญญาเอก โดยหลักสูตรนี้ เน้นการศึกษาวิจัยปัญหาเกี่ยวกับการพัฒนามนุษย์ โดยเน้นที่จิตลักษณะและพฤติกรรมของบุคคลอันเป็นผลเนื่องมาจากการถ่ายทอดทางสังคมและวัฒนธรรม (socialization) หลักสูตรนี้จึงมีลักษณะเป็นสหวิทยาการอันประกอบด้วยวิชาจิตวิทยาเป็นหลัก และวิชาด้านสังคมศาสตร์ โดยเฉพาะวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

เป็นอันดับรองลงมาและใช้การประยุกต์โดยทั้งวิชาบางสาขาของศึกษาศาสตร์ด้วย และหลักสูตรฯ นี้ยังมุ่งที่จะปลูกฝังให้นิสิตมีความรู้ความสามารถพื้นฐานทางการวิจัยมนุษย์และสังคม เพื่อให้ผู้ที่จบหลักสูตรนี้สามารถทำการวิจัยเบื้องต้น เพื่อศึกษาธรรมชาติและปัญหาตลอดจนวิจัยเพื่อค้นหาวិธีการพัฒนาและวิธีการแก้ปัญหาเกี่ยวกับบุคคลและสังคมไทยต่อไป และมีพื้นฐานที่จะทำการค้นคว้าหรือฝึกฝนเพิ่มเติมเพื่อการทวียวิจัยขั้นสูงต่อไป ฉะนั้นหลักสูตรฯ นี้จึงต้องให้ความสำคัญแก่วิชาในหมวดเทคนิควิธีการวิจัยและสถิติ ตลอดจนการฝึกวิจัยเป็นพิเศษแตกต่างจากหลักสูตรอื่นๆ โดยจะมีการเรียนในหมวดวิชานี้ให้เกิดความรู้แล้วเข้าร่วมฝึกในโครงการวิจัยที่กำลังดำเนินอยู่กับคณะนักวิจัยที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านนั้นโดยตรง เมื่อได้ทั้งความรู้และประสบการณ์ในการวิจัยแล้ว นิสิตจะต้องทำปริญญานิพนธ์ในรูปของการวิจัยอีกโสดหนึ่งด้วย นอกจากนี้หลักสูตรฯ ดังกล่าวยังได้เน้นการศึกษาธรรมชาติทางจิตใจและพฤติกรรมของประชากรไทย โดยจะต้องให้นิสิตได้ศึกษาในหมวดวิชาที่ว่าด้วยบุคคลและสภาพแวดล้อม ซึ่งเป็นหมวดเนื้อหาวิชาที่เน้นเป็นพิเศษ ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาวิชาทางด้านการวิเคราะห์พฤติกรรมที่สำคัญต่างๆ ของคนไทย เช่น พฤติกรรมความเป็นพลเมืองดี พฤติกรรมทางเศรษฐกิจ พฤติกรรมทางสุขภาพอนามัย พฤติกรรมทางการเมือง การปกครอง เป็นต้น เพื่อหาสาเหตุในการที่จะสามารถเข้าใจ ทำนาย พัฒนา หรือป้องกันแก้ไข พฤติกรรมเหล่านี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงและประการสุดท้ายหลักสูตรฯ นี้ยังให้ความสำคัญความชำนาญทางด้าน หลักและวิธีการพัฒนาบุคคลและสังคม ตลอดจนแนวทางการวิจัยเพื่อสร้างหลักและแสวงหาวิธีการพัฒนาการถ่ายทอดทางสังคมและวัฒนธรรมมาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

โครงสร้างและลักษณะวิชาในหลักสูตร

หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (พฤติกรรมศาสตร์) สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ นี้มีจุดมุ่งหมายที่จะผลิตนักวิจัยเพื่อการพัฒนามนุษย์และสังคมโดยใช้วิชาการทางพฤติกรรมศาสตร์เป็นหลัก การกำหนดโครงสร้างของหมวดวิชาต่างๆ ในหลักสูตรนี้จึงต้องมาจากการวิเคราะห์งานอันเป็นผลผลิตของหลักสูตรจะทำได้ ดังนั้นผู้ที่ เป็นนักวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ที่สำเร็จปริญญาโท จะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถใน 3 ด้านต่อไปนี้

1) มีความรู้ทางการวิจัยในหลายรูปแบบที่เป็นพื้นฐานของการวิจัยทางพฤติกรรม-
ศาสตร์ประยุกต์

2) มีความรู้เนื้อหาทางพฤติกรรมศาสตร์ทั้งทางทฤษฎีและผลการวิจัยทั้งในประเทศ
ไทยและต่างประเทศในสาขาวิชา จิตวิทยา สังคมวิทยา มานุษยวิทยา และศึกษาศาสตร์ โดย
เฉพาะเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการถ่ายทอดทางสังคมและวัฒนธรรมกับพัฒนาการของบุคคล

3) มีความสามารถทำการวิจัยเพื่อหาแนวทางการพัฒนาบุคคลและสังคม โดย
การใช้ความรู้ในสาขาใดสาขาหนึ่งหรือหลายสาขาของพฤติกรรมศาสตร์ประกอบกัน

ดังนั้นโครงสร้างของหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (พฤติกรรมศาสตร์) สาขา
การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ จึงต้องประกอบด้วยหมวดวิชา 3 หมวดวิชา รวมกับ
ปริญานิพนธ์อีก 1 หมวดวิชา เป็น 4 หมวดวิชา ซึ่งในแต่ละหมวดวิชาจะมีรายละเอียดดังนี้

หมวด ก หมวดวิชาเทคนิคการวิจัยและสถิติ ประกอบด้วยวิชาทางสถิติ ระเบียบวิธี
วิจัย วิธีการวัดตัวแปร วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล คอมพิวเตอร์ทางการวิจัย และการฝึกปฏิบัติทาง
การวิจัย เรียนไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต คิดเป็น 31 % ของวิชาทั้งหมดของหลักสูตรฯ ใน
ระดับปริญญาโท

หมวด ข หมวดวิชาบุคคลและสภาพแวดล้อม ประกอบด้วยเนื้อหาทางด้านการ
วิเคราะห์สาเหตุและผลของพฤติกรรมมนุษย์ การถ่ายทอดทางสังคมและวัฒนธรรม สภาพแวดล้อม
ทางกายภาพ ทางสังคม ทางวัฒนธรรม ที่เกี่ยวข้องกับจิตลักษณะและพฤติกรรมมนุษย์ เป็นวิชาที่มาจาก
จิตวิทยาแขนงต่างๆ เช่น จิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาสังคม จิตวิทยาการทดลอง เป็นต้น
วิชาสังคมวิทยา ที่เกี่ยวกับพฤติกรรมทางสังคม และการถ่ายทอดทางสังคมและวัฒนธรรม วิชา
มานุษยวิทยา ที่เกี่ยวข้องกันในเรื่องจิตวิทยา บุคลิกภาพ และมานุษยวิทยาวัฒนธรรม เป็นสำคัญ

นอกจากนี้ยังพึงความรู้จากวิชาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการถ่ายทอดทางสังคมและ
วัฒนธรรมกับลักษณะของมนุษย์ เช่นวิชาศึกษาศาสตร์ หมวดวิชา ข นี้ผู้เรียนต้องเรียนไม่น้อยกว่า
21หน่วยกิต คิดเป็น 44% ของวิชาทั้งหมดที่เปิดสอนในหลักสูตรนี้

หมวด ค หมวดวิชาด้านการพัฒนาบุคคลและสังคม เป็นวิชาด้านการประยุกต์เพื่อการพัฒนาบุคคลและสังคม ส่วนใหญ่เป็นสหวิทยาการที่นำความรู้ทางพฤติกรรมศาสตร์มาวางนโยบายการพัฒนาบุคคลและสังคม กำหนดโครงการพัฒนา วางหลักปฏิบัติ เขียนคู่มือฝึกอบรม ตลอดจนวางแนวทางการวิจัยเพื่อการพัฒนาและการประเมินผลโครงการพัฒนาต่างๆ หมวดวิชานี้ กำหนดให้ผู้เรียน เรียนไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต คิดเป็น 12.5% ของวิชาทั้งหมดที่เปิดสอนในหลักสูตรฯนี้

หมวด ง ปริญญานิพนธ์ เป็นวิชาที่เกี่ยวกับการค้นคว้าเพื่อทำปริญญานิพนธ์ 6 หน่วยกิต การวิจัยสำหรับปริญญานิพนธ์ในระดับปริญญาโทนี้ ควรเป็นการวิจัยเพื่อตรวจสอบสมมติฐานที่ได้จากการประมวลทฤษฎี และผลวิจัยอย่างกว้างขวางและลึกซึ้ง การวิจัยนี้ต้องมีตัวแปรจำนวนหนึ่งที่จะให้ผลการวิจัยสามารถนำมาตีความหมายร่วมกันให้ได้ข้อความจริงที่ลึกซึ้งพอสมควรและเข้ามาตรฐานทางวิชาการ

ดังนั้นวิชาทั้งหมดในหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (พฤติกรรมศาสตร์) สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ มีรายวิชาทั้งหมด 35 รายวิชา และนิสิตจะต้องลงเรียนอย่างน้อย 15 รายวิชา รวมหน่วยกิตไม่ต่ำกว่า 48 หน่วยกิต โดยแยกเป็นรายวิชาบังคับและวิชาเลือกดังนี้

หมวด ก เรียนไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิตประกอบด้วย วิชาบังคับ 14 หน่วยกิต และ วิชาเลือกไม่น้อยกว่า 1 หน่วยกิต

หมวด ข เรียนไม่น้อยกว่า 21 หน่วยกิตประกอบด้วย วิชาบังคับ 12 หน่วยกิต และ วิชาเลือกไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต

หมวด ค เรียนไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิตประกอบด้วย วิชาบังคับ 3 หน่วยกิต และ วิชาเลือกไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต

หมวด ง ทำปริญญานิพนธ์ 6 หน่วยกิต

จากจุดมุ่งหมายและแนวทางในการดำเนินการหลักสูตรทั้ง 2 หลักสูตรตามที่กล่าวมาข้างต้นนั้น สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ได้ดำเนินการเปิดสอนเฉพาะหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (พฤติกรรมศาสตร์) สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2527 จนถึงปัจจุบัน ส่วนหลักสูตรวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิตทางพฤติกรรมศาสตร์นั้นสถาบันฯ เพิ่งได้รับอนุมัติหลักสูตรจากทบวงมหาวิทยาลัยเมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2533 และในขณะนี้สถาบันฯ กำลังเตรียมดำเนินการเปิดสอนในหลักสูตรดังกล่าว

ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนนิสิตและบัณฑิตของสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์

ตาราง 1 แสดงจำนวนนิสิตและบัณฑิตของสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2527-2534

ปีการศึกษา	รุ่นที่	จำนวนนิสิต	จำนวนบัณฑิต	หมายเหตุ
2527	1	7	7	
2528	2	7	6	ลาออก 1 คน
2529	3	8	6	] นิสิตบางส่วนกำลังศึกษา และบางส่วนกำลังทำ ปริญญาโท
2530	4	11	3	
2531	5	8		
2532	6	7		
2533	7	13		
2534	8	15		
รวม		76	22	

จากตาราง 1 แสดงให้เห็นว่า สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ได้เปิดสอนหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (พฤติกรรมศาสตร์) สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์มาแล้วเป็นเวลา 8 ปี และมีนิสิตทั้งสิ้น 76 คนผลิตบัณฑิตได้ 22 คนแต่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้มีจำนวน 61 คน (รุ่น 1-7)

3. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ (achievement) เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จหรือความสำเร็จของการจัดการศึกษา ดังนั้นนักจิตวิทยาและนักการศึกษาทั้งหลายจึงถือเป็นหน้าที่สำคัญที่จะค้นคว้าหาคำตอบเกี่ยวกับเรื่องนี้เพื่อให้นิสิตมีผลการเรียนสูงสุด

ความหมายของคำว่า ผลการเรียน (achievement)

กู๊ด และคณะ (Good and others. 1959) ได้ให้ความหมายของคำว่า ผลสัมฤทธิ์ (achievement) ว่าเป็นความสำเร็จ (accomplishment) หรือความคล่องแคล่ว ความชำนาญในการใช้ทักษะหรือความรู้ต่าง ๆ ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือ ผลการเรียน (academic achievement) จึงหมายถึง การได้บรรลุถึงความรู้และทักษะที่ได้รับการพัฒนามาจากการเรียนการสอนในวิชาต่าง ๆ โดยปกติจะกำหนดด้วยคะแนนจากการสอบของครูผู้สอน หรือผู้รับผิดชอบในการวัดผล หรือทั้งสองคนรวมกัน

ไอเซนค์ และคณะ (Eysenck and others. 1972) ได้กล่าวถึงผลการเรียน ในความหมายโดยทั่วไปว่าเป็นขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการทำงาน ซึ่งต้องอาศัยความพยายามจำนวนหนึ่งอันอาจเป็นผลมาจากการกระทำที่ต้องอาศัยความสามารถทางร่างกายหรือสมอง

จากคำนิยามดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือผลเรียนก็คือ ความสำเร็จที่เกิดขึ้นจากการเรียนซึ่งมีส่วนเชื่อมโยงและคล้ายคลึงกับการเรียนรู้ (learning) เนื่องจากการเรียนรู้ เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม หรือการตอบสนองที่เกิดขึ้น อันเนื่องมาจากการประสบการณ์ของบุคคล ดังนั้นเมื่อผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แล้วย่อมก่อให้เกิดผลการเรียนด้วย

ซึ่งผลการเรียนที่ได้นั้นจะเป็นกรณีที่สำคัญที่แสดงให้เห็นถึง ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของผู้เรียนได้ ทั้งนี้เพราะ การวัดผลการเรียนนั้นเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถหรือความสัมฤทธิ์ผล (level of accomplishment) ของบุคคลว่าเกิดการเรียนรู้แล้วเท่าใด มีความสามารถชนิดใดและการที่นิสิตจะประสบความสำเร็จในการเรียนหรือไม่นั้น เป็นผลเนื่องมาจากองค์ประกอบต่างๆ หลายองค์ประกอบซึ่งเป็นสิ่งที่มีส่วนในการส่งเสริม หรือเป็นอุปสรรคต่อความสามารถในการเรียนของนิสิตได้

จากผลงานวิจัยจำนวนมากทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ที่ได้ทำการศึกษารวบรวมว่ามีองค์ประกอบต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนของผู้เรียน ดังเช่น สติปัญญา ความสามารถที่ติดตัวมาแต่กำเนิด พื้นฐานการศึกษาเดิม วุฒิภาวะ ทักษะคิด แรงจูงใจ เพศ อายุ คุณลักษณะของผู้เรียน ความสนใจ ความคาดหวังในการศึกษาต่อ ประสบการณ์ทำงาน มโนทัศน์เกี่ยวกับตนเอง หรือความมุ่งหวังในอนาคต การอบรมเลี้ยงดู ทักษะการเรียน ภูมิหลังทางครอบครัว สภาพแวดล้อมทางบ้าน สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม อาจารย์ผู้สอน ระดับคะแนนเฉลี่ย คะแนนการสอบคัดเลือก เป็นต้น (Klausmeir.1961, Dibble. 1966, Harvighurst and Neugarten. 1969, Mehrens. 1973, เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์. 2512, สัมพันธ์ พันธุ์ฤกษ์. 2520, จิตราภา กุศลบุตร. 2522, สุมา สุทธิวิาทนฤพดี.2522, พรทิพย์ ถาวรจักร. 2525, สัจจิต อุทรานันท์ และ อูมา สุคนธมาน. 2530)

จากองค์ประกอบที่มีผู้วิจัยทำการศึกษารวบรวมว่ามีอิทธิพลต่อผลการเรียนดังตัวอย่างที่กล่าวข้างต้นนั้น สามารถสรุปได้ว่า ผลการเรียนเป็นผลมาจากองค์ประกอบใหญ่ๆ 2 องค์ประกอบคือ

1. องค์ประกอบด้านสติปัญญา (intellectual factor)
2. องค์ประกอบที่ไม่ใช่ด้านสติปัญญา (nonintellectual factor)

ซึ่งองค์ประกอบทั้งสองนี้มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนในอัตราที่ใกล้เคียงกัน ดังเช่น การศึกษาของแมคค็อก (อร์พินทร์ ฐูม และ อัจฉรา สุขารมณ. 2531 อ้างอิงมาจาก Maddox.1963) ได้ศึกษาพบว่า ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนแต่ละคนขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางสติปัญญาและความสามารถ ประมาณร้อยละ 50 - 60 ประสิทธิภาพและปริมาณการเรียนที่คิดประมาณ

ร้อยละ 30 - 40 และขึ้นอยู่กับโอกาสและสิ่งแวดล้อมประมาณร้อยละ 10 - 15 เช่นเดียวกันกับ Khen (1969) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านสติปัญญากับผลการเรียนมีค่าไม่เกิน .72 หรือร้อยละ 49 ของความแปรปรวน แสดงว่ามีความแปรปรวนรวมที่เหลือ ร้อยละ 51 เป็นอิทธิพลจากปัจจัยอื่น ๆ นั่นคือเป็นองค์ประกอบที่ไม่ใช่ทางด้านสติปัญญา และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ยูวดี บุญศรีสวัสดิ์ (2530) ซึ่งได้ทำการสังเคราะห์งานวิจัยที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา กับองค์ประกอบต่าง ๆ โดยกำหนดให้งานวิจัยของหน่วยงานราชการและวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทฉบับที่ติดขึ้นไปที่ศึกษาในประเด็นดังกล่าวในช่วงปี 2507-2526 เป็นประชากรของการวิจัย ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือผลการเรียนมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบด้านสติปัญญาเป็นส่วนใหญ่ กล่าวคือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ 3 วิชา คือ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ มีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบ 7 ด้าน คือ ด้านสมรรถภาพทางสมอง ด้านความถนัดทางการเรียน ด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านความสามารถในการแก้ปัญหา ด้านทัศนคติต่อวิชา ด้านขนาดของโรงเรียนและด้านการศึกษาของบิดามารดา ทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา มีค่าเฉลี่ย .5043 มีความแปรปรวน .0137 และมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยดังกล่าวจะเห็นว่าองค์ประกอบทั้งสองด้านมีอิทธิพลต่อผลการเรียนของผู้เรียนแต่ในวัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้ต้องการศึกษาถึงผลการเรียนในภาพกว้างๆ เพื่อศึกษาตัวแปรบางตัวที่น่าจะมีผลต่อผลการเรียนของนิสิต เพื่อที่จะนำข้อมูลที่ได้ไปเป็นข้อมูลพื้นฐานประกอบการพิจารณาปรับปรุงหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (พหุศึกษาระดับปริญญาตรี) สาขาการวิจัยพหุศึกษาระดับปริญญาตรี ประยุกต์เท่านั้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาตัวแปรเพียงบางตัวซึ่งเป็นตัวแปรที่เป็นองค์ประกอบด้านสติปัญญา ได้แก่ ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี ผลการสอบคัดเลือกฉบับสถิติและวิจัย ผลการสอบคัดเลือกฉบับเนื้อหาพหุศึกษาระดับปริญญาตรีส่วนตัวแปรด้านที่ไม่ใช่องค์ประกอบด้านสติปัญญานั้น ได้แก่ เพศ สาขาวิชาที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี ประเภทของสถานศึกษาในระดับปริญญาตรี ช่วงเวลาระหว่างการสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี กับ การเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทและ

สถานภาพด้านการทํางาน โดยคณะผู้วิจัยจะทำการศึกษาดูว่าตัวแปรใดสามารถทำนายผลการเรียนของนิสิตได้โดยตัวแปรที่ศึกษานั้นจะเป็นตัวแปรที่สัมพันธ์กับผลการเรียนดังนี้

3.1 องค์ประกอบด้านสติปัญญา

องค์ประกอบด้านสติปัญญานับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญซึ่งมีอิทธิพลต่อผลการเรียน เพราะองค์ประกอบด้านสติปัญญานั้นเป็นความสามารถด้านการคิดของบุคคล อันเป็นผลเนื่องมาจากการสะสมประสบการณ์ต่างๆรวมทั้งความสามารถที่ติดตัวมาแต่กำเนิดด้วย ซึ่งความสามารถดังกล่าวเราสามารถวัดออกมาได้หลายทางเช่น สมรรถภาพทางสมอง ความถนัดทางการเรียน ความคิดสร้างสรรค์ และความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นต้น สำหรับตัวแปรที่ใช้ในงานวิจัยนี้ที่สะท้อนถึงองค์ประกอบด้านสติปัญญาได้แก่ ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี ผลการสอบคัดเลือก โดยมีรายละเอียดในการศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรแต่ละตัวดังนี้

3.1.1 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการใช้ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรีเป็นตัวพยากรณ์ผลการเรียนในระดับปริญญาโทนั้น ได้มีผู้วิจัยพบว่า ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรีมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนในระดับปริญญาโทในบางภาควิชาได้แก่ ภาควิชาวิจัยการศึกษา ภาควิชามัธยมศึกษา ภาควิชาพลศึกษา และภาควิชาพยาบาลศึกษา (นันทนา รัตนอาภา 2526) และ กฤษณีย์ อุทุมพร ยังพบว่า ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรีเป็นตัวประกอบรวมที่สำคัญตัวหนึ่งในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตมหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กฤษณีย์ อุทุมพร 2527) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรพินทร์ ฐุขม และ อัจฉรา สุขารมณี ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาตรี ปัญหาส่วนตัว ทักษะคิด และนิสัยในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปริญญาโท พบว่าในกลุ่มที่สอบวิชาเอกเพียงฉบับเดียวนั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาตรี มีอำนาจร่วมกันพยากรณ์ผลการเรียนในระดับปริญญาโททั้ง 2 ภาคเรียนได้ร้อยละ 35.10 (อรพินทร์ ฐุขม และ อัจฉรา สุขารมณี 2531)

3.1.2 ผลการสอบคัดเลือก

การคัดบุคคลเข้าศึกษาต่อในระบบของมหาวิทยาลัยบิด ทั้งระดับปริญญาตรี และระดับสูงกว่าปริญญาตรี ทุกมหาวิทยาลัยจะใช้วิธีการสอบคัดเลือก และใช้แบบทดสอบคัดเลือกเป็นเครื่องมือในการคัดเลือกบุคคลที่มีคุณภาพเข้าศึกษาต่อในสถาบัน และเช่นกัน ในการสอบเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (พหุติกรรมศาสตร์) สาขาการวิจัยพหุติกรรมศาสตร์ ประยุกต์ นิสิตจะต้องสอบคัดเลือกโดยต้องสอบ วิชาความรู้เบื้องต้นทางสถิติและวิจัย กับวิชาพหุติกรรมศาสตร์เบื้องต้น ซึ่งในงานวิจัยนี้จะนำผลการสอบคัดเลือกวิชาเอกทั้ง 2 ฉบับ มาเป็นตัวแปรในงานวิจัย ซึ่งได้แก่ คะแนนสอบคัดเลือกวิชาเอกฉบับที่ 1 คือ ความรู้เบื้องต้นทางสถิติและวิจัย และคะแนนสอบคัดเลือกวิชาเอกฉบับที่ 2 คือ เนื้อหาเกี่ยวกับพหุติกรรมศาสตร์เบื้องต้น ซึ่งจากงานวิจัยของ อรพินทร์ ชูชม และอัจฉรา สุขารมณี ที่ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาตรี ปัญหาส่วนตัว ทักษะคิด และนิสัยในการเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปริญญาโท พบว่าคะแนนสอบคัดเลือกวิชาเอกสามารถใช้ทำนายผลการเรียนระดับปริญญาโทของนิสิตกลุ่มที่สอบวิชาเอกเพียงฉบับเดียวได้ ส่วนนิสิตกลุ่มที่สอบวิชาเอกสองฉบับ พบว่าคะแนนสอบคัดเลือกวิชาเอกฉบับที่ 1 เท่านั้นที่สามารถใช้ทำนายผลการเรียนได้ (อรพินทร์ ชูชม และ อัจฉรา สุขารมณี 2531) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กองวิชาการ ทบวงมหาวิทยาลัยที่ได้วิเคราะห์แบบทดสอบคัดเลือกวิชาความถนัดทางวิศวกรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2525 และวิเคราะห์ตัวทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิศวกรรมศาสตร์ พบว่าคะแนนสอบคัดเลือกวิชาต่าง ๆ เป็นตัวทำนายและสามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิศวกรรมศาสตร์ของนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวทำนายกับตัวเกณฑ์มีค่าเป็น 0.37 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 (ทบวงมหาวิทยาลัย 2527) และ ฤกษ์ดี จินตสนธิ ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกและคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีรุ่นที่ 2 ในวิทยาลัยวิชาการศึกษาพิษณุโลก โดยจำแนกตามสาขาวิชาเอก 8 วิชาเอกคือ ฟิสิกส์ ภาษาอังกฤษ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ สังคมศึกษา และประวัติศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมของผลการเรียนใน

วิทยาลัยการศึกษาพิชญโลก และคะแนนแบบทดสอบคัดเลือกรของนักศึกษาทุกวิชาเอก มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับ 0.095 ถึง 0.569 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ซึ่งวิชาเอกวิทยาศาสตร์มีความสัมพันธ์สูงสุด และวิชาเอกสังคมศาสตร์มีความสัมพันธ์ต่ำสุด (ฤกษ์ดี จินตสนธิ 2515) และ พงศ์ธร โพธิ์พูลศักดิ์ ได้ทำการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคะแนนสอบคัดเลือกรของนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2521 และ 2522 สาขามัธยมศึกษา (สายวิทยาศาสตร์) จำนวน 117 คน โดยมีวิชาที่ใช้ในการสอบคัดเลือกรในสาขานี้ 4 วิชาคือ ภาษาอังกฤษ ภาษาไทยวิชาเลือกสายวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ พบว่าคะแนนผลการสอบคัดเลือกรทุกวิชามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 (พงศ์ธร โพธิ์พูลศักดิ์ 2527)

แชพเพล และคณะ ได้ทำการศึกษาการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตชายปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมิสซูรี ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มด้วยแบบทดสอบคัดเลือกร 4 ฉบับปรากฏว่า ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างแบบทดสอบคัดเลือกร แต่ละฉบับกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 4 กลุ่ม มีค่าระหว่าง 0.441 ถึง 0.557 (Chappell and others.1954 : 724 - 725) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Franz, Davis and Garcia ที่ศึกษาการทำนายผลการเรียนในวิทยาลัยแห่งรัฐ 16 แห่งในรัฐจอร์เจีย โดยให้คะแนนสอบความถนัดทางด้านภาษา คณิตศาสตร์ และคะแนนเฉลี่ยในโรงเรียนมัธยมศึกษาเป็นตัวทำนายผลการเรียนปีแรกของนักศึกษา 2 กลุ่มคือ นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงพบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างวิชาสอบคัดเลือกรกับคะแนนเฉลี่ยผลการเรียนปีแรก ของนักศึกษาชายและหญิงมีค่าอยู่ระหว่าง 0.57 ถึง 0.70 และ 0.42 ถึง 0.77 ตามลำดับ (Franz, Davis and Garcia 1958 : 841 - 844) และ คิง และคณะได้ทำการศึกษาการทำนายเกรดเฉลี่ยภาคเรียนแรกของนักศึกษา วิชาเอกการจัดการปกครองสันติบาล ของมหาวิทยาลัยแห่งรัฐมิชิแกน โดยใช้แบบทดสอบคัดเลือกรเป็นตัวทำนายโดยแบบทดสอบมี 5 ฉบับแบ่งออกเป็น แบบทดสอบย่อย ๆ 37 ชุด โดยใช้กับกลุ่มตัวอย่าง 114 คน พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบคัดเลือกรกับเกรดเฉลี่ยภาคแรกมีค่าเท่ากับ 0.56 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 (King, Norrell and Erlandson 1959 : 649) กล่าวโดยสรุปแล้วก็คือคะแนนสอบคัดเลือกรมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการเรียนในมหาวิทยาลัย

3.2 องค์ประกอบที่ไม่ใช่ด้านสติปัญญา

องค์ประกอบที่ไม่ใช่ด้านสติปัญญา ก็นับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่มีผลต่อผลการเรียนของนิสิต ทั้งนี้เพราะการที่นิสิตจะเรียนได้ดีเพียงใดนั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบด้านสติปัญญาเพียงอย่างเดียว แต่ยังขึ้นกับองค์ประกอบที่ไม่ใช่ด้านสติปัญญาด้วยซึ่งองค์ประกอบที่ไม่ใช่ทางด้านสติปัญญานั้นได้แก่ วุฒิภาวะ ความสนใจ เจตคติ บุคลิกภาพ นิสัยทางการเรียน ทักษะการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ปัญหาส่วนตัว สภาพทางบ้านภูมิหลังทางครอบครัวของนิสิต เพศ อายุ ทักษะคิด แรงจูงใจ ประสบการณ์ทำงาน ประเภทของสถานศึกษา ฯลฯ (Anastasi 1961, Bowman 1965, Mehrens 1973, สุมา สุทธิวาทณฤพุดิ 2522, จิตราภา กุณฑลบุตร 2522) ซึ่งองค์ประกอบต่างๆที่ไม่ใช่ทางด้านสติปัญญานี้จะช่วยเสริมให้เด็กเรียนที่มีสติปัญญาเท่าเทียมกันมีผลการเรียนแตกต่างกันได้ (ส่วน สายยศ 2522:) ซึ่งตัวแปรด้านองค์ประกอบที่ไม่ใช่ทางด้านสติปัญญาในงานวิจัยนี้ได้แก่ เพศ สถานภาพการทำงาน ประเภทของมหาวิทยาลัย สาขาวิชาที่นิสิตเรียนในระดับปริญญาตรี ช่วงเวลาระหว่างการสำเร็จปริญญาตรีกับการเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ซึ่งได้มีการศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนในบางตัวแปรดังนี้

3.2.1 เพศ

ในระดับอุดมศึกษาได้มีผู้วิจัยหลายท่านศึกษาพบว่า เพศเป็นตัวพยากรณ์ที่ดีในการทำนายผลการเรียนของนิสิต ดังเช่นงานวิจัยของ Worthington and Grant ได้ทำการศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่รัฐยูทาห์(Utha) โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาปี 1 ของมหาวิทยาลัยยูทาห์ จากการศึกษาพบว่า เพศ เป็นตัวแปรที่ทำนายผลการเรียนของนิสิตได้เป็นอย่างดี (Worthington and Grant. 1971) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อวยชัย วัชรธรรม ที่ศึกษาการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้องค์ประกอบที่อยู่นอกเหนือความสามารถทางสติปัญญา หรือสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา จำนวน 238 คน ผลการวิจัยพบว่า เพศเป็นตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้(อวยชัย วัชรธรรม 2521)และพุทธทรัพย์ วงษ์พานิช

ได้ทำการศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปริญญาตรีของ บุคลากรทางการศึกษาและครูประจำการในวิทยาลัยครู กรุงเทพมหานคร โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นบุคลากรทางการศึกษา และครูประจำการที่เรียนในระดับปริญญาตรี(ค.บ.) ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2522 ของวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร จำนวน 509 คน ผลการวิจัยพบว่า เพศเป็นตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(พุลทรัพย์ วงษ์พานิช 2523) สมใจ ศรีสินรุ่งเรือง ได้ทำการศึกษาองค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์ 24 ตัว กับตัวเกณฑ์ซึ่งเป็นระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาจำนวน 1,234 คน เป็นชาย 587 คน หญิง 647 คนผลการวิจัยในด้านที่เกี่ยวกับเพศพบว่า เพศมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ (บริหารธุรกิจ) กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ และทุกคณะรวมกัน และมีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะทรัพยากรธรรมชาติ คณะศึกษาศาสตร์ (วิทย์) คณะศึกษาศาสตร์ (ศิลป์) (สมใจ ศรีสินรุ่งเรือง 2529)

นอกจากนี้ อรพินทร์ ชูชมและ อัจฉรา สุขารมณ ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาตรี ปัญหาส่วนตัว ทักษะคิด และนิสัยในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปริญญาโท โดยมีเพศเป็นตัวแปรต้น พบว่านิสิตที่มีเพศแตกต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาโทในภาคต้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตหญิงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาโท ในภาคต้นสูงกว่านิสิตชาย ส่วนในภาคปลายและรวมทั้ง 2 ภาคเรียน นิสิตชายและหญิงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาโทไม่แตกต่างกัน (อรพินทร์ ชูชมและ อัจฉรา สุขารมณ 2531)

3.2.2 สถานภาพด้านการทำงาน

ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพการทำงานกับผลการเรียนนั้นมีผู้ศึกษาไว้น้อยมาก แต่จากการค้นคว้าพบว่า หลักเกณฑ์ในการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในระดับบัณฑิตวิทยาลัยประการหนึ่งนั้นควรพิจารณาถึง ประสบการณ์ด้านการทำงาน โดยผู้ที่ได้รับคัดเลือกจะต้องมีประสบการณ์และระยะเวลาในการทำงานพอสมควรด้วย ทั้งนี้เพราะบางสาขาวิชานั้นมีลักษณะเป็นวิชาชีพจึงต้องอาศัยประสบการณ์ในการทำงานของนิสิตมาอภิปรายแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็นซึ่ง

กันและกันอันจะทำให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียนได้อย่างแท้จริง ซึ่งนับได้ว่าประสบการณ์ในการทำงานจะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการศึกษา เท่าที่ปรากฏมาแล้วจะพบว่านิสิตที่มีประสบการณ์ด้านการปฏิบัติงานแล้วมักจะแสดงความคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมมากกว่านิสิตที่ยังไม่มีประสบการณ์ในการทำงาน (สำนักงานบัณฑิตศึกษา, 2523) ซึ่งจากงานวิจัยของ อรพินทร์ ชูชม และ อัจฉรา สุขารมณ์ ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาตรี ปัญหาส่วนตัว ทักษะคิดและนิสัยในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปริญญาโทพบว่า นิสิตที่มีประสบการณ์ในการทำงานมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาโท ภาคต้น ภาคปลายและทั้ง 2 ภาครวมกัน สูงกว่านิสิตที่ไม่มีประสบการณ์ในการทำงาน (อรพินทร์ ชูชม และ อัจฉรา สุขารมณ์ 2531)

3.2.3 ประเภทของมหาวิทยาลัย

ประเภทของมหาวิทยาลัยในที่นี้หมายถึง มหาวิทยาลัยปิด และมหาวิทยาลัยเปิด จากการค้นคว้าพบว่า ผู้ทำการวิจัยเกี่ยวกับนิสิตที่จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเปิดน้อยมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ยังไม่มีผู้ใดได้ศึกษาเลยว่า ตัวแปรที่เป็นประเภทของมหาวิทยาลัยนั้นสามารถนำมาทำนายผลการเรียนในระดับบัณฑิตศึกษาได้หรือไม่ แต่จากงานวิจัยของ ทองอินทร์ วงศ์ไสธ และคณะ ที่ได้ทำการติดตามการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของบัณฑิตมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ที่สำเร็จการศึกษา รุ่นที่ 1 - 4 ที่เข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาในปีการศึกษา 2526 - 2529 ทั้งในมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชน จำนวน 127 คน ซึ่งในจำนวนนี้ได้เข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 35 คน ในการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้นผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์บัณฑิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างและคณาจารย์บัณฑิตศึกษาที่เกี่ยวข้องกับบัณฑิตมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ซึ่งผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ในส่วนที่เกี่ยวกับการเรียน พบว่าอาจารย์บัณฑิตศึกษาได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ผู้สอนประจำ อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และอาจารย์อื่น ๆ เห็นว่า ความสามารถของนักศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชในการเรียนระดับปริญญาโทอยู่ในระดับดี และเมื่อเปรียบเทียบกับบัณฑิตจากสถาบันอื่น คณาจารย์บัณฑิตศึกษา

มีความเห็นเกี่ยวกับผลการเรียนโดยทั่วไปของบัณฑิตมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชดังนี้ ร้อยละ 51.7 ของคณาจารย์ เห็นว่าบัณฑิตมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชมีผลการเรียนอยู่ในระดับดีร้อยละ 39.0 เห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 1.7 เห็นว่าอยู่ในระดับที่ควรปรับปรุง ร้อยละ 7.6 ไม่ระบุ (ทองอินทร์ วงศ์โสธร และคณะ 2534 อ้างมาจาก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2534 : 1450 - 1455)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อสำรวจตัวแปรที่สามารถทำนายผลการเรียนของนิสิตหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (พฤติกรรมศาสตร์) สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ การศึกษาเป็นการศึกษาความสัมพันธ์ โดยมีลำดับขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นบัณฑิตและนิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต ของสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ในช่วงปีการศึกษา 2527 - 2533 จำนวน 61 คน จำแนกเป็นนิสิตชาย จำนวน 34 คน และนิสิตหญิง จำนวน 27 คน โดยได้จำแนกกลุ่มตัวอย่างตามปีการศึกษาในตารางต่อไปนี้

ตาราง 2 แสดงจำนวนบัณฑิตและนิสิตเพศชายและเพศหญิงโดยจำแนกตามปีการศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2527-2533

ปีการศึกษา	เพศชาย	เพศหญิง	รวม
2527	4	3	7
2528	3	4	7
2529	7	1	8
2530	7	4	11
2531	4	4	8
2532	3	4	7
2533	6	7	13
รวม	34	27	61

ภูมิหลังด้านการศึกษาและด้านการทำงานของกลุ่มตัวอย่างได้แสดงไว้ในตาราง 3

ตาราง 3 จำนวนบัณฑิตและนิสิตเพศชายและเพศหญิงจำแนกตามภูมิหลังด้านการศึกษาและด้านการงาน

ภูมิหลังด้านการศึกษาและด้านการทำงาน	เพศชาย	เพศหญิง	รวม
<u>ด้านการศึกษา</u>			
1. สาขาวิชาในระดับปริญญาตรี			
- วิทยาศาสตร์	8	12	20
- สังคมศาสตร์และอื่นๆ	26	15	41
2. ประเภทของมหาวิทยาลัยในระดับปริญญาตรี			
- มหาวิทยาลัยปิด	26	22	48
- มหาวิทยาลัยเปิด	8	5	13
3. ช่วงเวลาระหว่างการสำเร็จปริญญาตรีกับการเข้าศึกษาต่อ			
- เพิ่งสำเร็จการศึกษา	4	7	11
- 1-4 ปี	16	9	25
- 5-10 ปี	9	8	17
- มากกว่า 10 ปี	5	3	8
<u>ด้านการทำงาน</u>			
สถานภาพการทำงาน			
- ยังไม่ได้ทำ	7	7	14
- ทำงานแล้ว	27	20	47

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเรียนในระดับปริญญาตรี ผลการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาฉบับวิชาเอก และผลการเรียนในระดับปริญญาโท ผู้วิจัยได้แสดงไว้ในตารางที่ 4 ดังนี้

ตาราง 4 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสูงสุดและค่าต่ำสุดของตัวแปร 8 ตัวสำหรับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 61 คน

ตัวแปร	$\bar{X}$	S.D.	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด
ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี	2.70	0.40	3.72	2.01
* ผลการสอบคัดเลือกฉบับสถิติและวิจัย	60.18	7.74	76	37
* ผลการสอบคัดเลือกฉบับเนื้อหา				
พฤตินกรรมศาสตร์	60.93	6.62	78	49
ค่าระดับชั้นเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1	3.28	0.31	3.80	2.67
** ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3	3.45	0.23	3.86	3.00
ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้าน				
เทคนิคการวิจัยและสถิติ	3.20	0.35	3.88	2.50
ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้าน				
บุคคลและสภาพแวดล้อม	3.49	0.28	4.00	3.00
** ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้าน				
การพัฒนาบุคคลและสังคม	3.71	0.44	4.00	3.00

* หมายถึง ผลการสอบคัดเลือกที่มีคะแนนเป็น T-Score

** หมายถึง คัดจากมีจำนวนบัณฑิตและนิสิตเพียง 48 คน (รุ่น 1-6)

หมายเหตุ ในการวิเคราะห์ข้อมูล สำหรับตัวแปร ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 และ ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านการพัฒนาบุคคลและสังคม มีขนาดกลุ่มตัวอย่าง เพียง 48 คน ($n = 48$) ส่วนตัวแปรอื่นๆ มีขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 61 คน ($n=61$)

แหล่งที่มาของข้อมูล

แหล่งที่มาของข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยมีดังนี้

1. แบบบันทึกผลการสอบคัดเลือก เป็นแบบบันทึกผลการสอบคัดเลือกเข้าเป็นนิสิต ระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (พฤติกรรมศาสตร์) สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ ในช่วงปีการศึกษา 2527-2533 ประกอบด้วย ชื่อ - สกุล เลขประจำตัว และ ผลการสอบคัดเลือกฉบับสถิติและวิจัย กับ ผลการสอบคัดเลือกฉบับเนื้อหาพฤติกรรมศาสตร์ซึ่งเป็นคะแนนที่ปกติ
2. แบบบันทึกผลการเรียนของนิสิต เป็นแบบบันทึกผลการเรียนของนิสิตตั้งแต่ภาคเรียนที่ 1 จนถึงภาคเรียนที่ 3 ประกอบด้วย ชื่อ-สกุล เลขประจำตัว วุฒิทางการศึกษา ค่าระดับชั้นเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านเทคนิคการวิจัยและสถิติ ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านบุคคลและสภาพแวดล้อม ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านการพัฒนาบุคคลและสังคม
3. ทะเบียนประวัติของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ตั้งแต่ปีการศึกษา 2527-2533 ซึ่งประกอบด้วย ชื่อ-สกุล ที่อยู่ วันเดือนปีเกิด สถานภาพการทำงาน สถานภาพทางการศึกษา

การรวบรวมข้อมูล

สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ได้ส่งหนังสือขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการกองกลางจัดทำข้อสอบคัดเลือกและผู้อำนวยการกองบริการการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเพื่อขออนุญาตให้ผู้วิจัยคัดลอกข้อมูลจากแบบบันทึกผลการสอบคัดเลือกและแบบบันทึกผลการเรียนกับทะเบียนประวัติของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

คณะผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Science : SPSS^X) โดยวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. หาความสัมพันธ์ระหว่าง ค่าระดับชั้นเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านเทคนิคการวิจัยและสถิติ ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านบุคคลและสภาพแวดล้อม ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านการพัฒนาบุคคลและสังคมเพศ สถานภาพการทำงาน ผลการสอบคัดเลือกฉบับสถิติและวิจัย ผลการสอบคัดเลือกฉบับเนื้อหา พฤติกรรมศาสตร์ ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี สาขาวิชาในระดับปริญญาตรี ช่วงเวลา ระหว่างการสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีกับการเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท และประเภทของมหาวิทยาลัยในระดับปริญญาตรี โดยใช้สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation)

2. เปรียบเทียบผลการเรียนของนิสิตหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (พฤติกรรมศาสตร์) สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ ที่มีสถานภาพต่างกัน โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance)

3. หาความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนระดับปริญญาโท กับ ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี และผลการสอบคัดเลือกฉบับสถิติและวิจัย ผลการสอบคัดเลือกฉบับเนื้อหา พฤติกรรมศาสตร์ ของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ไคสแควร์ (Chi-Square)

4. หาตัวแปรที่สามารถร่วมกันทำนายผลการเรียนของนิสิตหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต(พฤติกรรมศาสตร์) สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้นๆ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสำรวจตัวแปรที่สามารถทำนายผลการเรียนของนิสิตหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (พหุติกรรมศาสตร์) สาขาการวิจัยพหุติกรรมศาสตร์ประยุกต์นั้น ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ของตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

CR1	หมายถึง	ค่าระดับชั้นเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1
CR3	หมายถึง	ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3
GOA	หมายถึง	ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านเทคนิคการวิจัยและสถิติ
GOB	หมายถึง	ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านบุคคลและสภาพแวดล้อม
GOC	หมายถึง	ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านการพัฒนาบุคคลและสังคม
GPA	หมายถึง	ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี
EE1	หมายถึง	ผลการสอบคัดเลือกฉบับสถิติและวิจัย
EE2	หมายถึง	ผลการสอบคัดเลือกฉบับเนื้อหาพหุติกรรมศาสตร์
U	หมายถึง	ประเภทของมหาวิทยาลัยในระดับปริญญาตรี
FIE	หมายถึง	สาขาวิชาที่นิสิตศึกษาในระดับปริญญาตรี
INT	หมายถึง	ช่วงเวลาระหว่างการสำเร็จปริญญาตรีกับการเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท
WORK	หมายถึง	สถานภาพด้านการทำงาน
SEX	หมายถึง	เพศ

ตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตัวแปรเกณฑ์ มี 5 ตัวแปร ได้แก่

- 1.1 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1
- 1.2 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3
- 1.3 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านเทคนิคการวิจัยและสถิติ
- 1.4 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านบุคคลและสภาพแวดล้อม
- 1.5 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านการพัฒนาบุคคลและสังคม

2. ตัวแปรทำนาย มี 8 ตัวแปร ได้แก่

- 2.1 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี
- 2.2 ผลการสอบคัดเลือกฉบับสถิติและวิจัย
- 2.3 ผลการสอบคัดเลือกฉบับเนื้อหาพฤติกรรมศาสตร์
- 2.4 ประวัติทางการศึกษา แบ่งเป็น
 - 2.4.1 ประเภทของมหาวิทยาลัยที่นิสิตศึกษาในระดับปริญญาตรี
 - มหาวิทยาลัยเปิด
 - มหาวิทยาลัยปิด
 - 2.4.2 สาขาวิชาที่นิสิตศึกษาในระดับปริญญาตรี
 - สาขาวิชาด้านวิทยาศาสตร์
 - สาขาวิชาด้านสังคมศาสตร์และอื่นๆ
 - 2.4.3 ช่วงเวลาระหว่างที่สำเร็จการศึกษาจากระดับปริญญาตรี
ก่อนที่จะเข้ามาศึกษาในระดับปริญญาโท
 - เพิ่งสำเร็จการศึกษา
 - ช่วงเวลา 1-4 ปี
 - ช่วงเวลา 5-10 ปี
 - มากกว่า 10 ปีขึ้นไป

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่า ถึงความสัมพันธ์กันของตัวแปรทั้ง 13 ตัวที่น่าสนใจโดยแบ่งออกเป็น

1. ตัวแปรเกณฑ์ เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันมากกว่าหรือเท่ากับ .30 กับตัวแปรอื่น ๆ ดังนี้

1.1 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1 (CR1) มีความสัมพันธ์ที่มากกว่าหรือเท่ากับ 0.30 กับ ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 (CR3:r=0.81) ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านสถิติและวิจัย (GOA:r=0.77)ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านบุคคลและสภาพแวดล้อม (GOB:r=0.63) ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านการพัฒนาบุคคลและสังคม (GOC:r=0.34) ผลการสอบคัดเลือกฉบับสถิติและวิจัย (EE1:r=0.34 และ สถานภาพด้านการทำงาน (WORK: r=-0.33)

1.2 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 (CR3) มีความสัมพันธ์ที่มากกว่าหรือเท่ากับ 0.30 กับ ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านสถิติและวิจัย (GOA:r=0.85) ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านบุคคลและสภาพแวดล้อม (GOB:r=0.85) ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านการพัฒนาบุคคลและสังคม (GOC:r=0.54) ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี (GPA :r=0.40) สถานภาพด้านการทำงาน (WORK:r=-0.35) และเพศ (SEX:r=0.33)

1.3 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านสถิติและวิจัย (GOA)มีความสัมพันธ์ที่มากกว่าหรือเท่ากับ 0.30 กับค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านบุคคลและสภาพแวดล้อม (GOB:r=0.55) ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านการพัฒนาบุคคลและสังคม (GOC:r=0.47) ผลการสอบคัดเลือกฉบับสถิติและวิจัย (EE1:r= 0.40) สาขาวิชา (FIE:r=0.37) และสถานภาพด้านการทำงาน (WORK:r= -0.30)

1.4 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านบุคคลและสภาพแวดล้อม (GOB)มีความสัมพันธ์ที่มากกว่าหรือเท่ากับ 0.30 กับค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี (GPA:r=0.39)

1.5 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านการพัฒนาบุคคลและสังคม (GOC)มีความสัมพันธ์ที่มากกว่าหรือเท่ากับ 0.30 กับ ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี (GPA:r=0.30)

2. ตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์มากกว่าหรือเท่ากับ 0.30 กับตัวแปรทำนายที่นอกเหนือจากข้อ 1 มีดังนี้

2.1 สถานภาพด้านการทำงาน (WORK) มีความสัมพันธ์ที่มากกว่าหรือเท่ากับ 0.30 กับ ผลการสอบคัดเลือกฉบับสถิติและวิจัย (EE1:r= -0.59) ช่วงเวลาที่สำเร็จการศึกษาจากระดับปริญญาตรีก่อนที่จะเข้ามาศึกษาต่อในระดับปริญญาโท (INT:r=0.48) และ สาขาวิชาที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี (FIE:r= -0.30)

2.2 ผลการสอบคัดเลือกฉบับเนื้อหาพฤติกรรมศาสตร์ (EE2) มีความสัมพันธ์ที่มากกว่าหรือเท่ากับ 0.30 กับช่วงเวลาที่สำเร็จการศึกษาจากระดับปริญญาตรีก่อนที่จะเข้ามาศึกษาต่อในระดับปริญญาโท (INT:r= -0.39) และประเภทของมหาวิทยาลัย (U:r = - 0.32)

2.3 ระดับชั้นเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี (GPA) มีความสัมพันธ์ที่มากกว่าหรือเท่ากับ 0.30 กับช่วงเวลาที่สำเร็จการศึกษาจากระดับปริญญาตรีก่อนที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท (INT:r= -0.36)

2.4 สาขาวิชาที่นิสิตเรียนในระดับปริญญาตรี (FIE) มีความสัมพันธ์มากกว่าหรือเท่ากับ 0.30 กับช่วงเวลาที่สำเร็จการศึกษาจากระดับปริญญาตรีก่อนที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท (INT:r= -0.30)

3. การทำนายตัวแปรเกณฑ์ต่างๆ โดยใช้ Stepwise Multiple Regression Analysis ในการวิเคราะห์ตัวแปรแต่ละตัว ดังนี้

3.1 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ปรากฏในตาราง 6 ดังนี้

ตาราง 6 แสดงค่าพารามิเตอร์ในการทำนาย b และ Beta ของตัวแปรทำนายเมื่อตัวแปรเกณฑ์เป็นค่าระดับชั้นเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1 (CR1)

ตัวแปร	b	Beta
ผลการสอบคัดเลือกรดับสถิติและวิจัย (EE1)	0.02	0.50
ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี (GPA)	0.18	0.24
เพศ (SEX)	0.14	0.23
Constant	1.46	

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรทำนายคือ ผลการสอบคัดเลือกรดับสถิติและวิจัย ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี และเพศ สามารถร่วมกันทำนายค่าระดับชั้นเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1 ได้ อำนาจทำนายเป็น 33% ($R^2=0.33$ และ $R=0.57$) ซึ่งอำนาจการทำนายมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($F=9.42$) และสมการทำนายในรูปคะแนนดิบมีลักษณะดังนี้

$$\hat{CR1} = (1.46) + (0.02)(EE1) + (0.18)(GPA) + (0.14)(SEX)$$

3.2 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ปรากฏในตาราง 7 ดังนี้

ตาราง 7 แสดงค่าทำนายในการทำนาย b และ Beta ของตัวแปรทำนายเมื่อตัวแปรเกณฑ์เป็นค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 (CR3)

ตัวแปร	b	Beta
ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี (GPA)	0.19	0.30
เพศ (SEX)	0.14	0.31
ผลการสอบคัดเลือกฉบับสถิติและวิจัย (EE1)	0.008	0.26
สภาพภาพด้านการทำงาน (WORK)	-0.13	-0.25
Constant	2.43	

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรทำนายคือ ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี เพศ ผลการสอบคัดเลือกฉบับสถิติและวิจัย และสภาพภาพด้านการทำงาน สามารถร่วมกันทำนายค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 ได้ อำนาจทำนายเป็น 37% ($R^2=0.37$ และ $R=0.61$) ซึ่งอำนาจการทำนายมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.001 ($F=6.55$) และสมการทำนายในรูปคะแนนดิบมีลักษณะดังนี้

$$\hat{CR3} = 2.43 + (0.19)(GPA) + (0.14)(SEX) + (0.008)(EE1) - (0.13)(WORK)$$

3.3 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านเทคนิคการวิจัยและสถิติ ผลการวิเคราะห์การถดถอย
พหุคูณ ปรากฏในตารางที่ 8 ดังนี้

ตาราง 8 แสดงค่าน้ำหนักในการทำนาย b และ Beta ของตัวแปรทำนายเมื่อตัวแปรเกณฑ์เป็น
ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาสถิติและวิจัย (GOA)

ตัวแปร	b	Beta
ผลการสอบคัดเลือกฉบับสถิติและวิจัย (EE1)	0.02	0.53
สถานภาพด้านการทำงาน (WORK)	-0.22	-0.24
เพศ (SEX)	0.16	0.23
Constant	1.86	

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรทำนาย คือ ผลการสอบคัดเลือกฉบับสถิติและ
วิจัย สถานภาพด้านการทำงาน และเพศ สามารถร่วมกันทำนาย ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้าน
เทคนิคการวิจัยและสถิติได้ อำนาจการทำนายเป็น 38% ($R^2=0.38$ และ $R= 0.62$) ซึ่ง
อำนาจการทำนายมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($F= 11.93$) และสมการทำนายในรูป
คะแนนดิบมีลักษณะดังนี้

$$\hat{GOA} = 1.86 + (0.02)(EE1) - (0.22)(WORK) + (0.16)(SEX)$$

3.4 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านบุคคลและสภาพแวดล้อม ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ปรากฏผลในตาราง 9 ดังนี้

ตาราง 9 แสดงค่าน้ำหนักในการทำนาย b และ Beta ของตัวแปรทำนาย เมื่อตัวแปรเกณฑ์เป็น ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านบุคคลและสภาพแวดล้อม (GOB)

ตัวแปร	b	Beta
ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมปริญญาตรี (GPA)	0.27	0.38
ผลการสอบคัดเลือกฉบับสถิติและวิจัย (EE1)	.009	0.25
Constant	2.22	

จากตาราง 9 แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรทำนายคือ ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมปริญญาตรี และผลการสอบคัดเลือกฉบับสถิติและวิจัย สามารถร่วมกันทำนาย ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านบุคคลและสภาพแวดล้อมได้ อำนาจการทำนายเป็น 18% ($R^2 = 0.18$ และ $R = 0.43$) ซึ่งอำนาจการทำนายมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F = 6.72$) และสมการทำนายในรูปแบบคะแนนดิบมีลักษณะดังนี้

$$\hat{GOB} = 2.22 + (0.27)(GPA) + (0.009)(EE1)$$

3.5 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านการพัฒนาบุคคลและสังคม ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ปรากฏผลในตาราง 10 ดังนี้

ตาราง 10 แสดงค่าน้ำหนักในการทำนาย b และ Beta ของตัวแปรทำนาย เมื่อตัวแปรเกณฑ์เป็น ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านการพัฒนาบุคคลและสังคม (GOC)

ตัวแปร	b	Beta
ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมปริญญาตรี (GPA)	0.36	0.30
Constant	2.74	

จากตาราง 10 แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรทำนายคือ ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมปริญญาตรี สามารถทำนายค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านการพัฒนาบุคคลและสังคมได้ โดยมีอำนาจการทำนาย 9% ($R^2 = 0.09$ และ $R = 0.30$) ซึ่งอำนาจการทำนายมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 4.58$) และสมการทำนายในรูปแบบคะแนนดิบ มีลักษณะดังนี้

$$\hat{GOC} = 2.74 + (0.36)GPA$$

4. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรตามทั้ง 5 ตัว

4.1 เปรียบเทียบระหว่างเพศ ปรากฏผลตามตาราง 11 ดังนี้

ตาราง 11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของ ค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1
ค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 ค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านเทคนิคการ
วิจัยและสถิติ ค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านบุคคลและสภาพแวดล้อมค่าเฉลี่ยระดับชั้น
เฉลี่ยหมวดวิชาด้านการพัฒนาบุคคลและสังคม จำแนกตามเพศของนิสิต (n = 61)

เพศ ตัวแปรตาม	0 = เพศชาย		1 = เพศหญิง		F	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
CR1	3.21	0.33	3.35	0.27	2.82	0.09
CR3	3.38	0.24	3.54	0.19	5.75*	0.02
GOA	3.15	0.36	3.26	0.34	1.46	0.23
GOB	3.43	0.25	3.57	0.29	3.45	0.06
GOC	3.64	0.48	3.82	0.37	1.96	0.16

* $p < .05$

จากตาราง 11 แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรที่ทำการศึกษาทั้ง 5 ตัวคือ ค่าระดับชั้นเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยของหมวดวิชาด้านเทคนิควิจัยและสถิติ ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านบุคคลและสภาพแวดล้อม ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านการพัฒนาบุคคลและสังคม นั้นพบว่า มีตัวแปรเพียงตัวเดียวเท่านั้นคือค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 ของนิสิตที่มีความแตกต่างระหว่างเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 จะเห็นว่านิสิตเพศหญิงมีค่าเฉลี่ย ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 สูงกว่านิสิตเพศชาย ($\bar{X}_{ny} = 3.54$ $\bar{X}_{n\bar{y}} = 3.38$)

4.2 เปรียบเทียบระหว่างสภาพการณ์การทำงาน ปรากฏผลในตาราง 12 ดังนี้

ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1 ค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 ค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยวิชาด้านเทคนิคการวิจัยและสถิติ ค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านบุคคลและสภาพแวดล้อม ค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านการพัฒนาบุคคลและสังคม จำแนกตามประวัติการทำงานของนิสิต ($n = 61$)

WORK	0 = ยังไม่ทำงาน		1 = มีงานทำแล้ว		F	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ตัวแปรตาม						
CR1	3.47	0.27	3.23	0.31	5.34*	0.02
CR3	3.60	0.23	3.40	0.21	6.48**	0.01

ตาราง 12 (ต่อ)

WORK	0 = ยังไม่ม้งานทำ		1 = ม้งานทำแล้ว		F	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ตัวแปรตาม						
GOA	3.43	0.28	3.15	0.35	6.25**	0.01
GOB	3.65	0.24	3.46	0.27	4.07*	0.04
GOC	3.81	0.40	3.68	0.46	0.69	0.40

* $p < .05$, ** $p < .01$

จากตาราง 12 แสดงให้เห็นว่า จากตัวแปรที่ทำการศึกษากันทั้ง 5 ตัว ซึ่งประกอบด้วยค่าระดับชั้นเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยของหมวดวิชาด้านเทคนิคการวิจัยและสถิติ ค่าระดับชั้นเฉลี่ยของหมวดวิชาด้านบุคคลและสภาพแวดล้อมค่าระดับชั้นเฉลี่ยของหมวดวิชาด้านการพัฒนาบุคคลและสังคมนั้นพบว่าตัวแปร 4 ตัวคือ ค่าระดับชั้นเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านเทคนิคการวิจัยและสถิติ และค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านบุคคล และสภาพแวดล้อมของนิสิตมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันระหว่างนิสิตที่ยังไม่ม้งานทำกับนิสิตที่ม้งานทำแล้วอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ซึ่งเมื่อพิจารณาว่า ค่าเฉลี่ยของระดับชั้นสะสมแต่ละค่าของตัวแปรทั้ง 4 ตัว จะเห็นว่าค่าเฉลี่ยของตัวแปรทั้ง 4 ตัว ของนิสิตที่ยังไม่ม้งานทำสูงกว่าค่าเฉลี่ยของตัวแปรทั้ง 4 ตัวของนิสิตที่ม้งานทำแล้ว (CR1: $\bar{X}_0 = 3.47$, $\bar{X}_1 = 3.23$, CR3: $\bar{X}_0 = 3.60$, $\bar{X}_1 = 3.40$, GOA: $\bar{X}_0 = 3.43$, $\bar{X}_1 = 3.15$ GOB: $\bar{X}_0 = 3.65$, $\bar{X}_1 = 3.46$)

4.3 เปรียบเทียบระหว่างสาขาวิชาที่เรียนในระดับปริญญาตรี ปรากฏผลในตาราง 13 ดังนี้

ตาราง 13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1
ค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 ค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยวิชาด้านเทคนิคการวิจัยและ
สถิติ ค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านบุคคลและสภาพแวดล้อม ค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ย
หมวดวิชาด้านการพัฒนาบุคคลและสังคม จำแนกตามสาขาวิชาที่เรียนในระดับปริญญาตรี
(n = 61)

FIE ตัวแปรตาม	0 = สังคมศาสตร์, อื่น ๆ		1 = วิทยาศาสตร์		F	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
CR1	3.21	0.30	3.35	0.31	3.35	0.07
CR3	3.41	0.25	3.48	0.21	1.31	0.25
GOA	3.07	0.36	3.32	0.30	8.71**	0.004
GOB	3.48	0.29	3.51	0.27	0.24	0.61
GOC	3.61	0.48	3.80	0.40	2.29	0.13

** p < .001

จากตาราง 13 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรที่ทำการศึกษาทั้ง 5 ตัวคือ ค่าระดับชั้นเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยของหมวดวิชาด้านเทคนิคการวิจัยและสถิติ ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านบุคคลและสภาพแวดล้อม ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านการพัฒนาบุคคลและสังคมนั้นพบว่า มีตัวแปรเพียงตัวเดียวเท่านั้นคือค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านเทคนิควิจัยและสถิติของนิสิต ที่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่เรียนจบปริญญาตรีด้านสังคมศาสตร์อื่น ๆ และกลุ่มที่เรียนจบปริญญาตรีด้านวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยวิชาด้านเทคนิควิจัยและสถิตินี้แล้วจะเห็นว่า นิสิตที่จบปริญญาตรีด้านวิทยาศาสตร์ มีค่าระดับชั้นเฉลี่ยในหมวดนี้ สูงกว่านิสิตที่จบปริญญาตรีด้านสังคมศาสตร์และอื่น ๆ ($\bar{X}_1 = 3.32, \bar{X}_0 = 3.07$)

4.4 เปรียบเทียบระหว่างประเภทของมหาวิทยาลัย ปรากฏผลในตาราง 14 ดังนี้

ตาราง 14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1 ค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 ค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยวิชาด้านเทคนิคการวิจัยและสถิติ ค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านบุคคลและสภาพแวดล้อม และค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านการพัฒนาบุคคลและสังคม จำแนกตามประเภทของ มหาวิทยาลัยที่นิสิตจบในระดับปริญญาตรี ($n = 61$)

U ตัวแปรตาม	0 = มหาวิทยาลัยเปิด		1 = มหาวิทยาลัยปิด		F	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
CR1	3.16	0.36	3.31	0.29	1.99	0.16
CR3	3.37	0.24	3.46	0.23	0.94	0.33

ตาราง 14 (ต่อ)

U ตัวแปรตาม	0 = มหาวิทยาลัยเปิด		1 = มหาวิทยาลัยปิด		F	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
GOA	3.09	0.36	3.22	0.35	1.34	0.25
GOB	3.43	0.31	3.51	0.27	0.77	0.38
GOC	3.62	0.51	3.73	0.43	0.41	0.52

จากตาราง 14 แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรที่ทำการศึกษาซึ่งมี 5 ตัว คือค่าระดับชั้นเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านเทคนิคการวิจัยและสถิติ ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านบุคคลและสภาพแวดล้อม ค่าระดับชั้นเฉลี่ยวิชาด้านการพัฒนาบุคคลและสังคมนั้น พบว่า ตัวแปรทั้ง 5 ตัว ไม่มีความแตกต่างระหว่างนิสิตที่จบมาจากมหาวิทยาลัยเปิด และมหาวิทยาลัยปิด แต่ถ้าสังเกตจากข้อมูลค่าเฉลี่ยที่เป็นคะแนนดิบ จะพบว่า แนวโน้มของค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยในทุกตัวแปรของนิสิตที่จบจากมหาวิทยาลัยปิดจะสูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยในทุกตัวแปรของนิสิตที่จบจากมหาวิทยาลัยเปิด

4.5 เปรียบเทียบระหว่างช่วงเวลาระหว่างการสำเร็จปริญญาตรีกับการเข้าศึกษาต่อ
ปรากฏผลในตาราง 15 ดังนี้

ตาราง 15 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1
ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 ค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยวิชาด้านเทคนิคการวิจัยและสถิติ
ค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านบุคคลและสภาพแวดล้อม และค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยหมวด
วิชาด้านการพัฒนาบุคคลและสังคม จำแนกตามช่วงเวลาระหว่างการสำเร็จปริญญาตรีกับการ
ศึกษาต่อ (n = 61)

INT	0		1		2		3		F	p
	เพิ่งสำเร็จ		(1-4ปี)		(5-10ปี)		(มากกว่า 10 ปี)			
ตัวแปรตาม	MEAN	SD	MEAN	SD	MEAN	SD	MEAN	SD		
CR1	3.44	0.26	3.23	0.33	3.30	0.28	3.15	0.33	1.84	0.15
CR3	3.59	0.23	3.38	0.22	3.45	0.22	3.35	0.23	2.32	0.08
GOA	3.42	0.31	3.15	0.36	3.16	0.35	3.12	0.33	1.98	0.12
GOB	3.65	0.25	3.42	0.23	3.53	0.26	3.41	0.37	2.38	0.07
GOC	3.81	0.40	3.68	0.47	3.65	0.47	3.80	0.44	0.34	0.74

จากตาราง 15 แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรที่ทำการศึกษากัน 5 ตัวคือ ค่าระดับชั้นเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยของหมวดวิชาด้านเทคนิควิจยและสถิติ ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านบุคคลและสภาพแวดล้อม ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านการพัฒนาบุคคลและสังคมนั้น พบว่าตัวแปรทั้ง 5 ตัวไม่มีความแตกต่างระหว่างนิสิตที่สำเร็จการศึกษาจากระดับปริญญาตรีมาด้วยช่วงเวลาที่แตกต่างกัน แต่ถ้าพิจารณาแนวโน้มของค่าเฉลี่ยของตัวแปรทั้ง 5 ตัวแล้ว จะเห็นว่านิสิตที่เพิ่งสำเร็จการศึกษาจากระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยทั้ง 5 ตัวแปรที่สูงที่สุด และนิสิตที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีมาแล้วในช่วงระยะเวลา 1-4 ปี และ 5- 10 ปีนั้น ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยของตัวแปรเป็นอันดับ 2 และอันดับ 3 ตามลำดับ ส่วนนิสิตที่สำเร็จการศึกษานานมากกว่า 10 ปีนั้น ส่วนใหญ่จะมีค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยของตัวแปรต่ำสุด ยกเว้นค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านการพัฒนาบุคคลและสังคม

5. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ

ในตอนนี้เป็นารแสดงผลการคำนวณค่า ไค-สแควร์ (χ^2) และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ CRAMER'S V เพื่อแสดงว่า ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี ผลการสอบคัดเลือกฉบับสถิติและวิจัย กับค่าผลการสอบคัดเลือกฉบับพฤติกรรมศาสตร์ มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนมากน้อยเพียงใด โดยได้แสดงผลในตาราง 16 ดังนี้

ตาราง 16 แสดงค่าไค-สแควร์ (χ^2) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ CRAMER'S V เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างค่าระดับชั้นเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านเทคนิคการวิจัยและสถิติ ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านบุคคลและสภาพแวดล้อม และค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านการพัฒนาบุคคลและสังคมกับค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี ผลการสอบคัดเลือกฉบับสถิติและวิจัยและผลการสอบคัดเลือกฉบับเนื้อหาพฤติกรรมศาสตร์

ตัวแปรที่ใช้ศึกษาความสัมพันธ์	ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสม ระดับปริญญาตรี (GPA)		ผลการสอบคัดเลือก ฉบับสถิติและวิจัย (EE1)		ผลการสอบคัดเลือกฉบับ เนื้อหาพฤติกรรมศาสตร์ (EE2)	
	χ^2	CRAMER'S V	χ^2	CRAMER'S V	χ^2	CRAMER'S V
ค่าระดับชั้นเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1 (CR1)	48.26	0.39	63.24	0.45**	28.39	0.30
ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสม ภาคเรียนที่ 3 (CR3)	44.41	0.43	44.56	0.43*	25.49	0.32
ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชา ด้านเทคนิคการวิจัยและสถิติ (GOA)	57.84	0.36	101.82	0.48***	45.65	0.35
ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชา ด้านบุคคลและสภาพแวดล้อม (GOB)	45.20	0.38	58.16	0.43**	25.65	0.29

ตาราง 16 (ต่อ)

ตัวแปรที่ใช้ศึกษาความสัมพันธ์	ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสม ระดับปริญญาตรี (GPA)		ผลการสอบคัดเลือก ฉบับสถิติและวิจัย (EE1)		ผลการสอบคัดเลือกฉบับ เนื้อหาพฤติกรรมศาสตร์ (EE2)	
	χ^2	CRAMER'S V	χ^2	CRAMER'S V	χ^2	CRAMER'S V
ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชา ด้านการพัฒนาบุคคลและสังคม (GOC)	8.68	0.30	13.02	0.36	4.34	0.21

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตาราง 16 พบว่า ผลการสอบคัดเลือกฉบับสถิติและวิจัย มีความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญกับค่าระดับชั้นเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านเทคนิคการวิจัยและสถิติ และค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านบุคคลและสภาพแวดล้อม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ CRAMER'S V เท่ากับ 0.45, 0.43, 0.48 และ 0.43 ตามลำดับ

สำหรับรายละเอียดเกี่ยวกับตาราง Contingency ที่ใช้คำนวณค่า ไค-สแควร์ (χ^2) แสดงไว้ในตาราง 1 ถึงตาราง 15 ในภาคผนวก

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยจากการสำรวจตัวแปรที่สามารถทำนายผลการเรียนของนิสิตหลักสูตรมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ ซึ่งจำแนกผลการเรียนออกเป็น ค่าระดับชั้นเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านเทคนิคการวิจัยและสถิติ ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านบุคคลและสภาพแวดล้อม และค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านการพัฒนาบุคคลและสังคม สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการสอบคัดเลือกฉบับสถิติและวิจัย ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี และ เพศ สามารถร่วมกันทำนาย ค่าระดับชั้นเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และมีอำนาจการทำนาย 33%

2. ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี เพศ ผลการสอบคัดเลือกฉบับสถิติและวิจัย และประวัติด้านการทำงานของนิสิต สามารถร่วมกันทำนาย ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และมีอำนาจการทำนาย 37%

3. ผลการสอบคัดเลือกฉบับสถิติและวิจัย ประวัติด้านการทำงานของนิสิต และ เพศ สามารถร่วมกันทำนาย ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านเทคนิคการวิจัยและสถิติ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และมีอำนาจการทำนาย 38%

4. ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี และผลการสอบคัดเลือกฉบับสถิติและวิจัย สามารถร่วมกันทำนายค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านบุคคลและสภาพแวดล้อม ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีอำนาจการทำนาย 18%

5. ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี สามารถทำนายค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านการพัฒนาบุคคลและสังคม ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีอำนาจการทำนาย 9 %

6. ค่าระดับชั้นเฉลี่ยภาคเรียนที่ 3 ของนิสิตมีความแตกต่างระหว่างเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยที่ เพศหญิงมีค่าเฉลี่ยระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 สูงกว่าเพศชาย

7. ค่าระดับชั้นเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 ค่าระดับชั้นเฉลี่ยของหมวดวิชาด้านเทคนิควิจัยและสถิติ และค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านบุคคลและสภาพแวดล้อมของนิสิตมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันระหว่างนิสิตที่ยังไม่ม้งานทากับนิสิตที่ม้งานทแล้วอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05และ.01

8. ค่าระดับชั้นเฉลี่ยของหมวดวิชาด้านเทคนิควิจัยและสถิติของนิสิตมีความแตกต่างกันระหว่างนิสิตที่จบมาจากสาขาสังคมศาสตร์และอื่นากับนิสิตที่จบมาจากสาขาวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การอภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ที่สรุปข้างต้นสามารถอภิปรายได้ดังนี้

ผลการเรียนของนิสิตหลักสูตรมหาบัณฑิตสาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ซึ่งแบ่งออกเป็นตัวแปรเกณฑ์ 5 ตัวแปรด้วยกันนั้น ผลปรากฏว่า

1 ตัวแปรเกณฑ์ที่ได้รับการทำนายจากตัวแปรทำนายมากที่สุด (38%) คือ ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านเทคนิควิจัยและสถิติ

2 ตัวแปรเกณฑ์ที่ได้รับการทำนายจากตัวแปรทำนายเป็นอันดับ 2 (37%) คือ ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3

3 ตัวแปรเกณฑ์ที่ได้รับการทำนายจากตัวแปรทำนายเป็นอันดับ 3 (33%) คือ ค่าระดับชั้นเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1

4 ตัวแปรเกณฑ์ที่ได้รับการทำนายจากตัวแปรทำนายเป็นอันดับ 4 (18%) คือ ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านบุคคลและสภาพแวดล้อม

5 ตัวแปรเกณฑ์ที่ได้รับการทำนายจากตัวแปรทำนายเป็นอันดับ 5 (5%) คือ ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาการพัฒนาบุคคลและสังคม

ตัวแปรทำนายที่ทำนายผลการเรียน โดยเรียงลำดับจากตัวแปรที่มีบทบาทในการทำนายมากที่สุดไปสู่วัตัวแปรที่มีบทบาทในการทำนายน้อยที่สุด ดังนี้

1. ผลการสอบคัดเลือกรดับสถิติและวิจัย เป็นตัวแปรที่มีบทบาทในการทำนายผลการเรียนมากที่สุด ทั้งนี้เพราะสามารถใช้ทำนายผลการเรียนได้ถึง 4 ตัว ยกเว้น ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านการพัฒนาบุคคลและสังคม ซึ่งในหมวดนี้ มีวิชาเรียนเพียง 6 หน่วยกิต และมีความแปรปรวนคงที่มาก

คะแนนผลการสอบคัดเลือกรดับสถิติและวิจัยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการเรียนในระดับปริญญาโท ทั้งนี้อาจเป็นผลเนื่องมาจาก แบบทดสอบคัดเลือกรดับสถิติและวิจัยเป็นแบบทดสอบเกี่ยวกับความรู้ความสามารถของนิสิตในด้านการคำนวณ ซึ่งสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาของหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (พฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์) ทั้งนี้เพราะหลักสูตรนี้ นิสิตจะต้องลงเรียนในหมวดสถิติและวิจัย ไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต ซึ่งดูจากค่าความสัมพันธ์ของตัวแปร จะพบว่า คะแนนสอบคัดเลือกรดับสถิติและวิจัย มีความสัมพันธ์กับค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านเทคนิควิจัยและสถิติ ($r = 0.4$) ค่าระดับชั้นเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1 ($r = 0.34$) ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 ($r = 0.23$) ตามลำดับ ดังนั้นคะแนนสอบคัดเลือกรดับสถิติและวิจัยจึงเป็นตัวแทนของเนื้อหาความรู้ได้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสถิติและการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อรพินทร์ ขุขม และอัจฉรา สุขารมณ ที่พบว่า ในกลุ่มที่สอบวิชาเอกสองฉบับนั้นคะแนนสอบคัดเลือกรดับวิชาเอกฉบับที่ 1 มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาโท ภาคต้น ภาคปลาย และทั้งสองภาคเรียน (อรพินทร์ ขุขม และ อัจฉรา สุขารมณ 2531)

ประเด็นที่ว่าคะแนนสอบคัดเลือกรดับสถิติและวิจัยมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนนั้น ได้มีผลงานวิจัยจำนวนมากที่พบผลในทางตรงกัน เช่นงานวิจัยของ พงศ์ธร โพธิ์พูลศักดิ์ ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในมหาวิทยาลัยกับคะแนนสอบคัดเลือกรดับสถิติและวิจัยของนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี 2521 - 2522 สาขามัธยมศึกษา (สายวิทยาศาสตร์) พบว่า คะแนนสอบคัดเลือกรดับสถิติและวิจัยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยอย่าง

มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 (พงศ์ธร โพธิ์พูลศักดิ์ 2527) และได้ผลเช่นเดียวกันกับ ฤกษ์ดี จินตสนธิ ได้ทำการวิจัยพบว่า คะแนนสอบคัดเลือกมีความสัมพันธ์กับค่าระดับพื้นฐานสะสมของนักศึกษาทุกวิชาเอก (ฤกษ์ดี จินตสนธิ 2515) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของนักวิจัยอีกหลายท่านที่พบว่า คะแนนสอบคัดเลือก สามารถใช้เป็นตัวแปรทำนายผลการเรียนได้ (ทพวงมหาวิทยาลัย 2527 , Chappell, et al 1954 , Franz, Davis and Goncial1958 , King, Nornell and Erlandson 1959)

2. ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี เป็นตัวแปรที่สามารถใช้ทำนายผลการเรียนได้ 4 ตัวคือ ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 ค่าระดับชั้นหมวดวิชาด้านบุคคลและสภาพแวดล้อม ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านการพัฒนาบุคคลและสังคมและค่าระดับชั้นเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1 ยกเว้นค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านเทคนิควิจัยและสถิติ ทั้งนี้เพราะว่านิสิตที่ศึกษานหลักสูตรๆนี้มาจากต่างสาขากัน ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี จึงไม่สามารถบ่งชี้ว่า นิสิตจะสามารถเรียนวิชาในหมวดวิชาสถิติและวิจัยได้ดี สำหรับผลการเรียนตัวอื่น ๆ นั้น พบว่าค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี มีความสัมพันธ์อย่างมากกับผลการเรียน ในแต่ละตัว เรียงตามลำดับดังนี้ ค่าระดับชั้นเฉลี่ยภาคเรียนที่ 3 ($r = 0.40$) ค่าระดับชั้นหมวดวิชาด้านบุคคลและสภาพแวดล้อม ($r = 0.39$) ค่าระดับชั้นหมวดวิชาด้านการพัฒนาบุคคลและสังคม ($r = 0.30$) ค่าระดับชั้นเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1 ($r = 0.24$) จากการที่ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการเรียน จึงทำให้สามารถใช้ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี ทำนายผลการเรียนในระดับปริญญาโทได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทนา รัตนอาภา ที่ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการสำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลา และหลังกำหนดเวลา ของหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่าค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีมีความสัมพันธ์กับค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาโท ในบางภาควิชาได้แก่ ภาควิชาวิจัยการศึกษา ภาควิชามัธยมศึกษา ภาควิชาพลศึกษา และภาควิชาพยาบาลศึกษา (นันทนา รัตนอาภา 2526) และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤษณีย์ อุทุมพร ที่พบว่าเกรดเฉลี่ยระดับปริญญาตรี เป็นตัวแปรที่สำคัญในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิตมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กฤษณีย์ อุทุมพร 2527)

3. เพศ เป็นตัวแปรที่สามารถทำนายผลการเรียนได้คือ ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชา ด้านเทคนิคการวิจัยและสถิติ ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 และค่าระดับชั้นเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1 ซึ่งถ้าพิจารณาจากค่าความสัมพันธ์ ตัวแปรเพศกับผลการเรียน แล้วจะพบว่า เพศ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการเรียนดังนี้ ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านเทคนิคการวิจัยและสถิติ ($r = 0.27$) ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 ($r = 0.33$) และค่าระดับชั้นเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1 ($r = 0.25$) และจากตาราง 11 ที่แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของผลการเรียนที่จำแนกตามเพศ จะพบว่าค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 ของ นิสิต เพียงตัวเดียวเท่านั้นที่มีความแตกต่างระหว่างเพศ และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) แล้ว จะเห็นว่า นิสิตหญิงมีค่าเฉลี่ยของค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 สูงกว่านิสิตชาย ($\bar{X}_{ญ} = 3.54$, $\bar{X}_{ช} = 3.38$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากความแตกต่างระหว่างเพศ ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญอย่างยิ่งที่ทำให้มีการเรียนรู้อย่างแตกต่างกัน (เอนกกุลกริแสง 2528) และจากประสบการณ์ของอาจารย์ผู้สอนพบว่า เพศหญิงมีความเอาใจใส่ต่อการเรียนมีพฤติกรรมตั้งใจเรียนสูงกว่าเพศชายจึงมีแนวโน้มที่จะทำให้ผลการเรียนสูงกว่าเพศชายได้ จากผลการวิจัยนี้ แสดงให้เห็นว่า เพศ เป็นตัวแปรที่สามารถทำนายผลการเรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Worthington and Graint 1971, อวยชัย วิสุวรณ์ 2521 และ พูลทรัพย์ วงษ์พานิช 2523

4. สถานภาพด้านการทำงาน เป็นตัวแปรที่สามารถใช้ทำนายผลการเรียนได้ 2 ตัวคือ ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านเทคนิคการวิจัยและสถิติ กับค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 และเมื่อพิจารณาจากค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสถานภาพด้านการทำงานกับผลการเรียน จะพบว่าสถานภาพด้านการทำงานมีความสัมพันธ์ทางลบกับค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านเทคนิคการวิจัยและสถิติ ($r = -0.30$) และค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 ($r = -0.35$) ซึ่งหมายความว่า นิสิตที่ยังไม่มีงานทำมีผลการเรียน คือ ค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านเทคนิคและสถิติกับค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 สูงกว่านิสิตที่มีงานทำแล้ว ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้ได้ผล ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรพินทร์ ชูชม และ อัจฉรา สุวารมณี (2531) ที่พบว่า

นิสิตที่มีประสบการณ์ทำงานจะมีผลการเรียนสูงกว่านิสิตที่ยังไม่ทำงานหา ทั้งนี้อาจเป็นผลเนื่องมาจาก ลักษณะเนื้อหาวิชาในหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (พหุติกรรมศาสตร์) สาขาการวิจัย พหุติกรรมศาสตร์ประยุกต์ เป็นเนื้อหาที่มีลักษณะเฉพาะโดยมีส่วนหนึ่งเน้นหนัก ด้านสถิติและวิจัย ไม่น้อยกว่า 15 หน่วย ซึ่งลักษณะวิชาด้านสถิติและวิจัย ต้องอาศัยพื้นฐานทางด้านคณิตศาสตร์ขั้นสูง ซึ่งนิสิตต้องมีความเข้าใจ ใช้หลักการเนื้อหาวิชาเป็นอย่างดี และต้องมีโอกาสที่ได้รับการฝึกฝนอยู่เป็นประจำจึงจะสามารถเข้าใจและทำคะแนนสอบได้ดี ดังนั้นนิสิตที่เพิ่งสำเร็จการศึกษาจึงได้เปรียบในส่วนที่ว่าตนเองยังมีความต่อเนื่องในการใช้การฝึกฝนทางด้านสถิติอยู่เสมอ ซึ่งผิดกับนิสิตที่ทำงานแล้ว ส่วนใหญ่ไม่ค่อยได้รับการฝึกฝนทางด้านสถิติและวิจัย ทั้งนี้เพราะหน้าที่การงานที่ทํานี้ทำให้ไม่มีโอกาสได้ใช้สถิติและวิจัยมากเท่าที่ควร จึงทำให้เกิดความไม่เข้าใจในเนื้อหาและหลักการได้อย่างถ่องแท้ในระยะเวลาอันสั้น จึงมีผลทำให้ผลการเรียนในหมวดวิชาด้านสถิติและวิจัยต่ำกว่านิสิตที่เพิ่งสำเร็จการศึกษา และอีกประการหนึ่งเนื่องจากหมวดวิชาสถิติและวิจัย มีจำนวนหน่วยกิตถึง 15 หน่วยดังนั้นจึงอาจจะส่งผลกระทบต่อระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 ทำให้มีคะแนนผลการเรียนลดลงด้วยก็ได้

ส่วนตัวแปรอื่น ๆ เช่น สาขาวิชา ประเภทของมหาวิทยาลัย ช่วงเวลาระหว่างการสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีกับการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท ไม่สามารถนำมาใช้ทำนายผลการเรียนได้ ผู้วิจัยจึงไม่กล่าวถึงในที่นี้

ข้อเสนอแนะ

1. จากการศึกษางานวิจัยที่มีเป็นจำนวนมากนั้นจะพบว่าองค์ประกอบที่มีผลต่อผลการเรียนนั้นมี 2 ประการคือ องค์ประกอบด้านสติปัญญา และองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา แต่ในงานวิจัยฉบับนี้คณะผู้วิจัยสนใจศึกษาเฉพาะตัวแปรที่จะให้ความรู้แก่สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ในแง่ของการคัดเลือกตัวผู้เรียนเข้าศึกษาในหลักสูตรฯ ที่สถาบันฯ เปิดสอนได้อย่างเหมาะสมยิ่งขึ้น เท่านั้น คณะผู้วิจัยจึงได้กำหนดตัวแปรที่ทำการศึกษาดังที่ปรากฏในรายงานฉบับนี้

ผลการวิจัยนี้เป็นหลักฐานอย่างหนึ่งสำหรับสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ ในการพิจารณาทบทวนการคัดเลือกผู้สมัครสอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อสอบคัดเลือก นอกจากนั้นจะต้องมีการทบทวนเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอน ตลอดจนการประเมินผลการเรียนอีกด้วย

2. ถ้าหากในอนาคตพบว่ามีสัติดออกกลางคัน (drop-out) ที่มีจำนวนมากพอควรศึกษาถึงสาเหตุของการออกกลางคัน เพื่อที่จะได้นำข้อมูลมาปรับปรุงหลักสูตรฯ ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กฤษฎีย์ อุทุมพร (2527) องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- จรรยา สุวรรณทัต และ ประพันธ์ ปลัดปลอดภัย (2531) ประวัติและผลงานของสถาบัน
วิจัยพฤติกรรมศาสตร์ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร
- จิตราภา กุณฑบุตร (2522) สมการที่เหมาะสมในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- นันทนา รัตนอาภา (2526) ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการสำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลาและ
หลังกำหนดเวลาของหลักสูตร ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- นิรัตน์ ปาละสุวรรณ (2526) "ทำไมจึงต้องมีการวิจัย" วารสารพัฒนาที่ดิน 21
หน้า 17 - 20.
- พงศ์ธร โพธิ์พูลศักดิ์ (2527) ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในมหาวิทยาลัย
กับคะแนนสอบคัดเลือกของนิสิตคณะครุศาสตร์ ปีการศึกษา 2521 และ 2522
วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- พรทิพย์ ถาวรจักร (2525) องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนิสิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย
- พูลทรัพย์ วงษ์พานิช (2523) องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ผลทางการเรียนใน
ระดับปริญญาตรี (ค.บ.) ของบุคลากรทางการศึกษาและครูประจำการในวิทยาลัยครู
ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

- มหาวิทยาลัย, ทบวง กองแผนงาน. (2535) แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาฉบับที่ 7
(พ.ศ. 2535 - 2539) โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- มหาวิทยาลัย, ทบวง กองวิชาการ. (2527) รายงานการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบัน
อุดมศึกษาปีการศึกษา 2525 - 2526 บุรพาศิลป์การพิมพ์
- ยุวดี บุญศรีสวัสดิ์ (2530) ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับองค์ประกอบ
ที่เกี่ยวข้อง : การสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณ วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ฤกษ์ดี จินตนาสนธิ (2515) การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกและคะแนน
ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี รุ่นที่ 2 ในวิทยาลัยวิชาการ
ศึกษา พิษณุโลก ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยการศึกษาศึกษา
ประสานมิตร
- ล้วน สายยศ (2522) การวัดความถนัด สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- วิจิตร ศรีสอาน (2518) หลักการอุดมศึกษา วัฒนาพานิช
- สัจด์ อุทรานันท์ และ อูมา สุคนธมาน (2530) คุณภาพบัณฑิตและปัจจัยที่ส่งผลต่อ
คุณภาพบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รายงานการวิจัย
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ และ บัณฑิตวิทยาลัย (2532) หลักสูตรวิทยาศาสตร์ดุขภูมิต
ทางพฤติกรรมศาสตร์ สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ สถาบันวิจัย
พฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ และ บัณฑิตวิทยาลัย (2527) หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
(พฤติกรรมศาสตร์) สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ สถาบันวิจัย
พฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- สมาใจ ศรีสินรุ่งเรือง (2529) องค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา

สัมพันธ์ พันธุ์พุกษ์ (2520) ความสัมพันธ์ระหว่างตัวประกอบกับลักษณะการสำเร็จการ
ศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยภูมิภาค : การเปรียบเทียบระหว่างมหาวิทยาลัย
ขอนแก่นและมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2534) เอกสารประกอบการประชุมทางวิชาการ
เรื่องการวิจัยทางการศึกษาและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา (เล่ม 3)
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2533) เสริมสมรรถภาพ
บัณฑิตศึกษา โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สุมา สุทธิวาทณฤศ (2522) ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย

สุวิทย์ สุมานมิตร (2521) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัย:
ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยขอนแก่น
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2512) องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของ
นิสิตปริญญาตรี ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร

อรพินทร์ พุชม และ อัจฉรา สุขารมณ์ (2531) การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนน
สอบคัดเลือก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาตรี ปัญหาส่วนตัว ทักษะ และ
นิสัยในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปริญญาโท รายงานการวิจัย
ฉบับที่ 41 สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

อวยชัย วิสุวรณ์ (2521) การพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้อัตราประกอบที่อยู่ใน
นอกเหนือความสามารถทางสถิติปัญหา ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

Anastasi, Anne. (1961) Psychology Testing. 3th ed. London : Macmillan
Publishing, Co.

- Bowman Paul H. (1965) "Family Role in the Mental Health of School,"
Mental Health and Achievement. New York : John Wiley & Sons.
- Chapell, Tolan L. and others "The Differential Prediction of
Achievement at the University of Missouri," Educational
and Psychological Measurement. 14 (Spring 1954) : 724-725.
- Dibble, John (1968) A Study of The Relationship of Certain Factors
to Academic Achievement of Public High School Students of
Fairfax County, Virginia. Doctoral Dissertation. School of
Education the George Washington University.
- Eysenck, H.J., Arnold, W. and Meils, R. (1972) Encyclopedia of
Psychology. Vol.3 London : Search Press Limited.
- Franz, Gretehen; Davis, Junius A.; and Gracia, Dolores. "Prediction
of Grades from Pre-Admission Indices in Georgia Tax-supported
Colleges," Educational and Psychological Measurement 18(1958):
841-884.
- Good Carter V. (1959) Dictionary of Education. 2nd.ed New York :
McGraw-Hill Book Company. Inc.
- Harvighurst, Robert J., and Neugarten. Bernice L. (1969) Society
and Education. Boston : Allyn and Bacon, Inc.
- Khan, S:B. (1969) Affective Correlates of Academic Achievement.
Journal of Educational Psychology. 60 (June 1969) : 216 - 221.
- King, Paul.;Norrell, Gwen and Erlandson F.L. "The Prediction of
Academic Success in a Police Administration Curriculum,"
Educational and Psychological Measurement. 19(1959) : 649-650.
- Klausmeir, Herbert J. (1961). Learning of Human Abilities :
Educational Psychology. New York, Harper & Brothers.

- Maddox, Henry. (1963) How to Study. London, Cox & Wyman.
- Mehrens, William A. and Irvin J. Lehmann. (1973) Measurement and Evaluation and Psychology. New York, Rinehart and Winston.
- Travers, Robert M.W. (1956) Educational Measurement New York, Macmillan Co.
- Worthington, H. and Gande W. Grant. (1971) "Factors of Academic Success : A Multivariate Analysis," Journal of Educational Research. 65 : 7-10 September.

ภาคผนวก

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการทำ CROSSTABS TABLES

การแบ่งช่วงคะแนนของตัวแปร CR1, CR3, GOA GOB, GOC, GPA

ช่วงคะแนน	สัญลักษณ์ที่ใช้
2.00 - 2.20	1
2.21 - 2.40	2
2.41 - 2.60	3
2.61 - 2.80	4
2.81 - 3.00	5
3.01 - 3.20	6
3.21 - 3.40	7
3.41 - 3.60	8
3.61 - 3.80	9
3.80 - 4.00	10

การแบ่งช่วงคะแนนของตัวแปร EE1, EE2

ช่วงคะแนน	สัญลักษณ์
35 - 39	1
40 - 44	2
45 - 49	3
50 - 54	4
55 - 59	5
60 - 64	6
65 - 69	7
70 - 74	8
75 - 79	9

ตาราง 1 แสดงจำนวนนิสิตในกลุ่มต่าง ๆ จำแนกตามค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี (GPA) และค่าระดับชั้นเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1 (CR1)

ค่าระดับชั้นเฉลี่ย ภาคเรียนที่ 1 (CR1)	ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี (GPA)										รวม	χ^2
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	48.26
2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
4	1	2	-	-	3	1	-	-	-	-	7	
5	2	4	4	-	3	-	2	-	-	-	15	
6	-	1	2	-	1	-	-	-	-	-	4	
7	-	2	4	4	2	2	2	-	-	-	16	
8	3	1	2	1	1	3	-	1	-	-	12	
9	-	-	-	1	4	-	1	-	1	-	7	
10	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
รวม	6	10	12	6	14	6	5	1	1	-	61	

CRAMER'S V = 0.39 df = 40

ตาราง 2 แสดงจำนวนนิสิตในกลุ่มต่าง ๆ จำแนกตามผลการสอบคัดเลือกและฉบับสถิติ
และวิจัย (EE1) และค่าระดับชั้นเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1 (CR1) ของนิสิต

ค่าระดับชั้นเฉลี่ย ภาคเรียนที่ 1 (CR1)	ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี (EE1)										รวม	χ^2
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	63.24**
2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
4	1	-	3	1	-	2	-	-	-	-	-	
5	-	-	-	3	7	2	2	1	-	-	15	
6	-	-	-	-	-	2	1	1	-	-	4	
7	-	-	-	2	7	4	3	-	-	-	16	
8	-	-	-	1	5	2	3	1	-	-	12	
9	-	-	-	1	1	-	1	3	1	-	7	
10	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
รวม	1	-	3	8	20	12	10	6	1	-	6	

$p^{**} < .01$ CRAMER'S V -0.45 df = 35

ตาราง 3 แสดงจำนวนนิสิตในกลุ่มต่าง ๆ จำแนกตามผลการสอบคัดเลือกฉบับเนื้อหาพฤติกรรม-
ศาสตร์ (EE2) และ ค่าระดับชั้นเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1 (CR1) ของนิสิต

ค่าระดับชั้นเฉลี่ย ภาคเรียนที่ 1 (CR1)	ผลการสอบคัดเลือกฉบับเนื้อหาพฤติกรรมศาสตร์ (EE2)											χ^2
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	รวม	
1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	28.39
2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
4	-	-	-	2	-	1	2	2	-	-	7	
5	-	-	-	4	4	4	2	-	1	-	15	
6	-	-	-	-	2	1	-	1	-	-	4	
7	-	-	-	1	8	4	2	1	-	1	16	
8	-	-	1	-	3	4	3	-	1	-	12	
9	-	-	-	2	2	1	1	1	-	-	7	
10	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
รวม	-	-	1	9	19	15	10	5	2	-	61	

CRAMER'S V = 0.30 df = 30

ตาราง 4 แสดงจำนวนนิสิตในกลุ่มต่าง ๆ จำแนกตามค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี (GPA) และค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 (CR3) ของนิสิต

ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสม ภาคเรียนที่ 3 (CR3)	ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี (GPA)											χ^2
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	รวม	
1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	44.41
2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
5	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	
6	1	3	4	-	2	1	-	-	-	-	11	
7	1	1	-	2	1	-	1	-	-	-	6	
8	2	2	4	2	2	2	-	-	-	-	14	
9	-	-	4	-	7	-	1	1	-	-	13	
10	-	-	-	1	-	1	1	-	-	-	3	
รวม	5	6	12	5	12	4	3	1	-	-	48	

CRAMER'S V = 0.43 df = 35

ตาราง 5 แสดงจำนวนนิสิตในกลุ่มต่าง ๆ จำแนกตามผลการสอบคัดเลือกฉบับสถิติและวิจัย (EE1) ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 (CR3) ของนิสิต

ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสม ภาคเรียนที่ 3 (CR3)	ผลการสอบคัดเลือกฉบับสถิติและวิจัย (EE1)											χ^2
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	รวม	
1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	44.56*
2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
5	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	1	
6	-	-	-	1	5	3	1	1	-	-	11	
7	1	-	-	-	1	3	1	-	-	-	6	
8	-	-	-	1	8	1	4	-	-	-	14	
9	-	-	-	1	2	3	3	4	-	-	13	
10	-	-	-	-	2	-	-	-	1	-	3	
รวม	1	-	-	3	18	11	9	5	1	-	48	

$p^* < .05$ CRAMER'S V = 0.43 df = 30

ตาราง 6 แสดงจำนวนนิสิตในกลุ่มต่าง ๆ จำแนกตามผลการสอบคัดเลือกฉบับเนื้อหาพฤติกรรม-
ศาสตร์ (EE2) และค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 3 (CR3) ของนิสิต

ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสม ภาคเรียนที่ 3 (CR3)	ผลการสอบคัดเลือกฉบับเนื้อหาพฤติกรรมศาสตร์ (EE2)											χ^2
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	รวม	
1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	25.49
2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
5	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	1	
6	-	-	-	1	1	5	2	1	1	-	11	
7	-	-	-	2	4	-	-	-	-	-	6	
8	-	-	-	2	4	4	3	-	1	-	14	
9	-	-	-	1	4	3	2	3	-	-	13	
10	-	-	-	-	2	-	1	-	-	-	3	
รวม	-	-	-	6	15	12	9	4	2	-	48	

CRAMER'S V = 0.32 df = 25

ตาราง 7 แสดงจำนวนนิสิตในกลุ่มต่าง ๆ จำแนกตามค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี (GPA) และค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาเทคนิคการวิจัยและสถิติ (GOA) ของนิสิต

ค่าระดับชั้นเฉลี่ย หมวดวิชา ก (GOA)	ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี (GPA)											χ^2
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	รวม	
1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	57.84
2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
3	-	2	-	-	2	-	1	-	-	-	5	
4	1	-	-	-	-	1	1	-	-	-	3	
5	1	3	2	-	4	1	1	-	-	-	12	
6	1	3	4	2	1	1	-	-	-	-	12	
7	1	1	1	-	2	-	1	-	-	-	6	
8	1	1	5	3	1	2	-	-	1	-	14	
9	1	-	-	-	4	1	-	1	-	-	7	
10	-	-	-	1	-	-	1	-	-	-	2	
รวม	6	10	12	6	14	6	5	1	1	-	61	

CRAMER'S V = 0.36 df = 56

ตาราง 8 แสดงจำนวนนิสิตในกลุ่มต่าง ๆ จำแนกตามผลการสอบคัดเลือกฉบับสถิติและวิจัย (EE1) และค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาเทคนิคการวิจัยและสถิติ (GOA) ของนิสิต

ค่าระดับชั้นเฉลี่ย หมวดวิชา ก (GOA)	ผลการสอบคัดเลือกฉบับสถิติและวิจัย (EE1)											χ^2
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	รวม	
1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	101.82**
2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
3	-	-	3	2	-	-	-	-	-	-	5	
4	-	-	-	1	-	2	-	-	-	-	3	
5	1	-	-	1	6	3	1	-	-	-	12	
6	-	-	-	1	5	3	2	-	-	-	12	
7	-	-	-	-	4	1	1	-	-	-	6	
8	-	-	-	3	3	2	4	2	-	-	14	
9	-	-	-	-	1	1	2	3	-	-	7	
10	-	-	-	-	1	-	-	-	1	-	2	
รวม	1	-	3	8	20	12	10	6	1	-	61	

$p^{**} < .01$ CRAMER'S V = 0.48 df = 49

ตาราง 9 แสดงจำนวนนิสิตในกลุ่มต่าง ๆ จำแนกตามผลการสอบคัดเลือกฉบับเนื้อหาพฤติกรรม-
ศาสตร์ (EE2) และค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาเทคนิคการวิจัยและสถิติ (GOA) ของนิสิต

ค่าระดับชั้นเฉลี่ย หมวดวิชา ก (GOA)	ผลการสอบคัดเลือกฉบับเนื้อหาพฤติกรรมศาสตร์ (EE2)											χ^2
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	รวม	
1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	45.65
2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
3	-	-	-	1	1	1	1	1	-	-	5	
4	-	-	-	-	1	-	2	-	-	-	3	
5	-	-	1	3	2	5	-	1	-	-	12	
6	-	-	-	2	3	4	1	-	2	-	12	
7	-	-	-	1	4	-	1	-	-	-	6	
8	-	-	-	1	6	4	2	1	-	-	14	
9	-	-	-	1	-	1	3	2	-	-	7	
10	-	-	-	-	2	-	-	-	-	-	-	
รวม	-	-	1	9	19	15	10	5	2	-	61	

CRAMER'S V = 0.35 df = 42

ตาราง 10 แสดงจำนวนนิสิตในกลุ่มต่าง ๆ จำแนกตามค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี (GPA) และค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านบุคคลและสภาพแวดล้อม (GOB) ของนิสิต

ค่าระดับชั้นเฉลี่ย หมวดวิชา ข (GOB)	ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี (GPA)											χ^2
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	รวม	
1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	45.20
2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
5	-	3	-	-	1	-	1	-	-	-	5	
6	1	2	2	-	-	-	1	-	-	-	6	
7	2	2	2	2	2	1	-	-	-	-	11	
8	2	1	2	2	3	3	1	-	-	-	14	
9	1	1	6	2	6	-	1	-	-	-	17	
10		1			2	2	1	1	1	-	8	
รวม	6	10	12	6	14	6	5	1	1	-	61	

CRAMER'S V = 0.38 df = 40

ตาราง 11 แสดงจำนวนนิสิตในกลุ่มต่าง ๆ จำแนกตามผลสอบคัดเลือกฉบับสถิติและวิจัย (EE1) และค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านบุคคลและสภาพแวดล้อม (GOB) ของนิสิต

ค่าระดับชั้นเฉลี่ย หมวดวิชา ข (GOB)	ผลการสอบคัดเลือกฉบับสถิติและวิจัย (EE1)											χ^2
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	รวม	
1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	58.16**
2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
5	-	-	3	1	1	-	-	-	-	-	5	
6	-	-	-	-	2	2	1	1	-	-	6	
7	1	-	-	2	4	2	2	-	-	-	11	
8	-	-	-	3	2	4	3	2	-	-	14	
9	-	-	-	-	9	2	2	3	1	-	17	
10	-	-	-	2	2	2	2	-	-	-	8	
รวม	1	-	3	8	20	12	10	6	1	-	61	

$p^{**} < .01$ CRAMER'S $V = 0.43$ $df = 35$

ตาราง 12 แสดงจำนวนนิสิตในกลุ่มต่าง ๆ จำแนกตามผลการสอบคัดเลือกฉบับเนื้อหา
 พฤติกรรมศาสตร์ (EE2) และค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านบุคคลและสภาพแวดล้อม (GOB)
 ของนิสิต

ค่าระดับชั้นเฉลี่ย หมวดวิชา ข (GOB)	ผลการสอบคัดเลือกฉบับเนื้อหาพฤติกรรมศาสตร์											χ^2
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	รวม	
1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	25.65
2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
5	-	-	-	2	1	1	-	1	-	-	5	
6	-	-	-	1	2	1	1	-	1	-	6	
7	-	-	-	2	2	4	3	-	-	-	11	
8	-	-	-	1	5	5	2	1	-	-	14	
9	-	-	-	2	7	2	2	3	1	-	17	
10	-	-	1	1	2	2	2	-	-	-	8	
รวม	-	-	1	9	19	15	10	5	2	-	61	

CRAMER'S V = 0.29 df = 30

ตาราง 13 แสดงจำนวนนิสิตในกลุ่มต่าง ๆ จำแนกตามค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี (GPA) และค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านการพัฒนาบุคคลและสังคม (GOC) ของนิสิต

ค่าระดับชั้นเฉลี่ยของ หมวดวิชา ค (GOC)	ค่าระดับชั้นเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี (GPA)											χ^2
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	รวม	
1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	8.68
2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
5	3	2	4	1	2	1	-	-	-	-	13	
6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
7	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
8	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	1	
9	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
10	2	4	7	4	10	3	3	1	-	-	34	
รวม	5	6	12	5	12	4	3	1	-	-	48	

CRAMER'S V = 0.30 df = 14

ตาราง 14 แสดงจำนวนนิสิตในกลุ่มต่าง ๆ จำแนกตามผลการสอบคัดเลือกฉบับสถิติและวิจัย (EE1) และค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาด้านการพัฒนาบุคคลและสังคม (GOC) ของนิสิต

ค่าระดับชั้นเฉลี่ย หมวดวิชา ค (GOC)	ผลการสอบคัดเลือกฉบับสถิติและวิจัย (EE1)											χ^2
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	รวม	
1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	13.02
2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
5	-	-	-	1	8	4	-	-	-	-	13	
6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
7	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
8	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	1	
9	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
10	1	-	-	2	10	6	9	5	1	-	34	
รวม	1	-	-	3	18	11	9	5	1	-	48	

CRAMER'S V = 0.36 df = 12

ตาราง 15 แสดงจำนวนนิสิตในกลุ่มต่าง ๆ จำแนกตามผลการสอบคัดเลือกฉบับสถิติและวิจัย (EE2) และค่าระดับชั้นเฉลี่ยหมวดวิชาการพัฒนาบุคคลและสังคม (GOC) ของนิสิต

ค่าระดับชั้นเฉลี่ย หมวดวิชา ค (GOC)	ผลการสอบคัดเลือกฉบับเนื้อหาพฤติกรรมศาสตร์ (EE2)											χ^2
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	รวม	
1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4.34
2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
5	-	-	-	1	5	3	2	1	1	-	13	
6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
7	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
8	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	1	
9	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
10	-	-	-	5	10	8	7	3	1	-	34	
รวม	-	-	-	6	15	12	9	4	2	-	48	

CRAMER'S V = 0.21

df = 10